Proletari din toate țările, uniți-vă!

Romînia liberă

ORGANUL SFATURILOR POPULARE DIN REPUBLICA POPULARĂ ROMÎNĂ

Anul XII Nr. 3174

4 pagini

20 bani

Vineri

17 decembrie 1954

IN NUMĂRUL DE AZI

— KULCSAR FRANCISC: Pentru o conducere competentă a economiei locale — Rezolvarea problemelor financiare de către sfaturile populare (pag. 2-a)

— Declarația Ministrului Afacerilor Externe al U.R.S.S., V. M. Molotov în problema relațiilor cu Japonia. (pag. 3-a)

— Declarația Ministerului Afacerilor Externe al U.R.S.S., în legătură cu așa-numitul „tratat de securitate mutuală" încheiat între S.U.A. și clica lui Cian Kai-și. (pag. 3-a)

— Cel de al II-lea Congres unional al scriitorilor sovietici
- Salutul adresat de Comitetul Central al P.C.U.S.
- Ședința din după amiaza zilei de 16 decembrie (pag. 3-a)

— Nota Guvernului Sovietic adresată Guvernului Franței (pag. 4-a)

— G. JUKOV: „Cu privire la acțiunile de rea credință ale lui W. Churchill" (pag. 4-a)

— Popoarele Europei își intensifică lupta împotriva reînarmării Germaniei occidentale (pag. 4-a)

O nouă și importantă contribuție la lupta împotriva reînvierii militarismului german

Acum cîteva zile, opinia publică sovietică, ca și opinia publică franceză, au marcat cea de a 10-a aniversare a „Tratatului de alianță și asistență mutuală dintre Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste și Republica Franceză".

Luînd cuvîntul la adunarea ce a avut loc cu acest prilej la Moscova, V. M. Molotov a arătat că în actuala situație — în care guvernul francez își propune ca obiectiv imediat ratificarea acordurilor de la Londra și Paris, deci pecetluirea reînarmării Germaniei occidentale — Uniunea Sovietică se simte obligată să atragă atenția că acest lucru este în totală contradicție cu tratatul încheiat acum 10 ani între Franța și U.R.S.S. „Ratificarea acordurilor de la Paris — a subliniat ministrul de externe sovietic — va fi îndreptată împotriva obiectivelor principale ale acestui tratat și nu numai că nu poate sluji scopurilor păcii, ci dimpotrivă ea înseamnă a miza în mod primejdios pe un nou război".

Nota pe care guvernul sovietic a remis-o ieri guvernului francez este consacrată și ea acestei probleme-cheie pentru evoluția ulterioară a evenimentelor în Europa și în lume.

Expresie a colaborării franco-sovietice din timpul celui de al doilea război mondial, colaborare îndreptată spre zdrobirea agresorului — militarismul german — tratatul franco-sovietic nu putea să nu prevadă totodată măsurile ce vor trebui luate de ambele părți în perioada postbelică pentru ca noi vărsări de sînge, noi dezastre și distrugeri să fie evitate. Aceste măsuri s-au concretizat în articolul 3 al tratatului în care părțile contractante se obligau la acțiunile comune necesare pentru preîntîmpinarea posibilității unei noi agresiuni germane. Totodată (prin articolul 5) fiecare din cele două părți se obliga să nu participe nici una la vreo alianță sau coaliție îndreptată împotriva celeilalte. Aceasta corespundea pe atunci — așa cum corespunde de altfel și azi — atît intereselor Franței și ale Uniunii Sovietice cît și interesului tuturor popoarelor iubitoare de pace din Europa. Respectarea de către ambele părți ale acestor clauze nu poate decît să constituie o contribuție de seamă la securitatea și pacea generală.

Faptele au arătat însă, că în ceea ce-l privește, guvernul francez a preferat să renunțe atît la litera cît și la spiritul tratatului, și să treacă la acțiuni care contravin obligațiilor asumate prin semnătură.

Astfel, guvernul francez este gata — ignorînd tratatul sus amintit — să-și dea asentimentul la reînarmarea Germaniei occidentale. Mai mult, el este gata să facă parte împreună cu revanșarzii vest-germani din blocul agresiv al Atlanticului de nord, bloc de inspirație și sub conducerea americană, ale cărui planuri împotriva Uniunii Sovietice și a țărilor de democrație populară sînt bine cunoscute.

Orice om, fie el sovietic, francez sau aparținînd altui popor care a simțit ororile războiului declanșat de militariștii germani nu poate socoti reînarmarea Germaniei occidentale decît ca servind cauzei războiului și agresiunii. Vechii generali hitleriști urmează a fi repuși în funcțiile lor, uzinele vest-germane — și în special Ruhrul — urmează a deveni din nou uzine ale morții, fabricînd tunuri și tancuri, bombe chimice și bacteriologice. Ba după unele planuri, noul Wehrmacht urmează a fi înzestrat chiar cu distrugătoarea armă atomică. Ce înseamnă toate acestea, nu e greu de închipuit. De aceea, așa cum era de așteptat, planurile de reînarmare a Germaniei occidentale, la care guvernul Franței se declară gata de a lua parte, au stîrnit indignarea și protestul unanim al iubitorilor de pace. Chiar în Franța, oamenii politici lucizi, își dau seama că renunțarea la obligațiile asumate în tratatul franco-sovietic, în favoarea reînarmării dușmanului Franței și al Europei, militarismul german, este o politică în detrimentul cauzei păcii.

Vorbind deschis poporului sovietic și celui francez, precum și celorlalte popoare europene, guvernul sovietic atrage astăzi din nou atenția asupra seriozității situației cît și asupra răspunderii care incumbă în această privință acelora care călcînd unilateral clauzele tratatului franco-sovietic îl transformă într-un paravan menit să ascundă actuala politică a guvernului francez, politică de sprijinire a agresiunii. Respingînd repetatele propuneri de tratative venite din partea Uniunii Sovietice, neținînd seama de avertismentele prietenești ale acesteia, guvernul Franței a refuzat să participe la reglementarea pe cale pașnică a problemelor vitale ale Europei.

Ținînd seama de toate acestea, și trăgînd concluzii din starea de fapt creată de atitudinea negativă a guvernului francez față de tratatul încheiat cu Uniunea Sovietică, nota sovietică de ieri subliniază:

„În aceste condiții, Guvernul Sovietic consideră de datoria sa să declare că actul ratificării acordurilor de la Paris va șterge, dintr-o singură trăsătură, Tratatul franco-sovietic de alianță și asistență mutuală și va anula acest Tratat. Pentru aceasta întreaga răspundere va reveni Franței, Guvernului Francez.

După ratificarea acordurilor de la Paris, Guvernului Sovietic nu-i va rămîne altceva de făcut decît să prezinte Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. spre examinare, propunerea de anulare a Tratatului de alianță și asistență mutuală dintre Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste și Republica Franceză".

Popoarele Europei, printre care și poporul nostru își dau seama de seriozitatea situației. Ele văd în nota Guvernului Sovietic adresată guvernului Franței o nouă și puternică contribuție la lupta pentru pacea și securitatea Europei, împotriva renașterii militarismului german. Totodată însă asemenea acțiuni ca acelea ale guvernului francez care călcînd tratatul franco-sovietic deschid drum unei noi agresiuni germane în Europa, nu pot fi socotite decît ca acțiuni menite să ducă la înăsprirea situației internaționale, la agravarea primejdiei de război. Ele nu pot decît să stîrnească dezaprobarea și totodată hotărîrea unanimă a poporului romîn — ca și a celorlalte popoare iubitoare de pace — de a-și întări prin toate mijloacele puterea de apărare spre a fi gata să dea o ripostă zdrobitoare celor care ar atenta la securitatea și independența sa.

Poporul romîn este ferm hotărît să apere pacea și viața sa nouă

Vom ști să apărăm munca noastră pașnică

Adunarea corpului didactic universitar din Capitală

Membrii corpului didactic universitar din Capitală, academicieni, profesori universitari, conferențiari, asistenți, s-au întrunit joi după amiază într-o mare adunare, în aula Facultății de științe juridice, pentru a-și spune cu hotărîre cuvîntul în problema asigurării păcii și securității colective în Europa.

În orezidiul adunării au luat loc:

Acad. prof. S. Stoilov, prof. univ. Gh. Ionescu-Sisești, acad. prof. Ionescu-Mihălești, acad. prof. M. Ralea, acad. prof. Gh. Spacu, acad. prof. Iorgu Iordan, prof. univ. V. Vilcovici, prof. univ. D. Combiescu, prof. univ. N. Sălăgeanu, prof. univ. Traian Ionașcu, acad. prof. Șt. Milcu, prof. univ. C. Dinculescu, acad. prof. Al. Rosetti, prof. univ. N. Condeescu, conf. univ. O. Săvulescu-Mamulea, prof. univ. Miltiade Filipescu, acad. prof. C. Balmuș, prof. univ. Al. Graur, prof. univ. Mitu Dumitrescu, prof. univ. A. Oțetea, prof. univ. C. A. Pipide, prof. univ. Ion Mayer, prof. univ. C. G. Demetrescu, prof. univ. I. Steopoe, prof. univ. D. Cartianu.

Cuvîntul de deschidere a fost rostit de acad. prof. S. Stoilov, membru în Prezidiul Academiei R.P.R., care a spus între altele:

Pe deasupra aspirațiilor individuale sau colective, deasupra credințelor filozofice sau religioase, a concepțiilor politice și sociale care guvernează în diversele țări, pentru fiecare om cinstit stă azi în primul rînd nevoia arzătoare de a-și asigura liniștea necesară muncii sale, pentru a-i vedea roadele, pentru a se bucura de ele.

Călcînd în picioare tratatele, și în primul rînd înțelegerea de la Potsdam, la care aderaseră alături de Uniunea Sovietică, cele trei mari puteri occidentale se arată însă hotărîte să respingă orice propunere menită să aducă la îndeplinire angajamentele lor solemne și măsurile stabilite de ele în comun acord cu Uniunea Sovietică, după victoria comună repurtată împotriva hitlerismului și a fascismului.

Guvernanții țărilor care reînvie militarismul german ar trebui să știe că politica „de pe poziții de forță" nu are nici un succes în relațiile cu U.R.S.S. și țările de democrație populară.

Dorim din toată inima noastră pacea, luptăm pentru ea și pentru consolidarea ei, dar vom ști să apărăm munca noastră pașnică împotriva oricărei încercări de a o tulbura.

Acad. Mihail Ralea, a subliniat că încă de acum mai bine de 20 de ani, în fosta Societate a Națiunilor, Uniunea Sovietică, în străduința sa permanentă de a asigura pacea și colaborarea internațională, a propus instituirea unui sistem de securitate colectivă. Această politică era total deosebită de vechea politică europeană a Angliei și a altor state imperialiste, care se baza și atunci pe divizarea Europei în blocuri de puteri opuse.

Astăzi, din nou, puterile imperialiste caută să despartă lumea în două blocuri ostile. Ele reînarmează Germania occidentală, dînd din nou armele în mîna agresorilor hitleriști. Poporul nostru nu uită însă că, într-o singură generație, a suferit două cotropiri din partea militarismului german, nu uită jefuirea țării de către ocupanții germani, lagărele de exterminare, asasinatele legionare. Noi nu vrem ca aceste lucruri să se mai repete. Vrem pace, dar sîntem hotărîți a fi puternici, a ne coordona eforturile cu celelalte state iubitoare de pace, a organiza apărarea noastră împotriva oricărei agresiuni.

Noul regim din țara noastră — a spus prof. univ. V. Vilcovici — a pus la îndemîna poporului numeroase instituții noi de cultură, pentru luminarea tuturor și pentru antrenarea celor mulți la o colaborare fecundă pe tărîmul cercetării naturii. S-au realizat astfel însemnate progrese de potențial de muncă. S-a constatat cu acest prilej că poporul arată o rîvnă minunată de a pătrunde în palatele luminate de știință. Dar omenirea vremurilor noastre, trăiește într-o atmosferă încordată, de mari tensiuni.

Reînvierea militarismului german ucigător plănuită de politicieni ce nu vor să învețe din pildele istoriei, ar fi o mare primejdie pentru omenire.

Popoarele știu ce este războiul și cînd se va ivi un început de aventură care să le amenințe pacea, viața, libertatea, ele vor ști să dea un răspuns hotărît aventurii nimicitoare de viață și de libertate.

În cuvîntul său prof. univ. Gh. Ionescu Sisești a spus: Și noi ca și alte popoare care au îndurat suferințe și jertfe și mai mari — mă gîndesc în primul rînd la poporul sovietic — avem dreptul să sperăm că după atîtea jertfe și suferințe, vom intra într-o epocă de liniște și de pace. Și acum din nou norii se acumulează pe cerul, ce abia începuse a se însenina, al vechii și glorioasei Europe.

Oamenii care muncesc pe ogoare, în uzine, în laboratoare, la catedre, salută cu încredere Declarația de la Moscova și o vor sprijini prin activitatea lor. Această declarație indică singurul drum pe care învățămintele istoriei îl arată ca fiind just și rezonabil.

Oamenii muncii din generația mea au cunoscut suferințele, mizeria și dezastrele mai multor războaie — a spus acad. prof. Iorgu Iordan, laureat al Premiului de Stat. Un nou război mondial cu armele atomice și termonucleare ar însemna pe lîngă pierderile extraordinare de oameni și de bunuri, încetarea pentru o lungă bucată de vreme a unei vieți cu adevărat omenești, a activității științifice, literare și artistice.

Ca om de știință care-și dă seama că munca lui ca și a tuturor tovarășilor lui de breaslă din lumea întreagă nu este posibilă și nu poate da roadele urmărite decît în condiții de pace, ader cu adîncă convingere la hotărîrile luate de Conferința de la Moscova.

A luat apoi cuvîntul prof. univ. dr. D. Combiescu, laureat al Premiului de Stat.

Încordarea internațională la care asistăm astăzi, rezultat al uneltirilor vînzătorilor de moarte, nu poate să nu ne dea de gîndit — a spus vorbitorul. Față de soarta pe care această încordare tinde să o creeze oamenilor muncii cinstiți, doritori de o soartă mai bună, indiferența nu găsește nici o explicare și nici nu poate îndritui atitudinea mîinilor încrucișate.

Cu hotărîre ne angajăm să sprijinim deciziile Conferinței de la Moscova. Sîntem alături și vom lupta împreună cu acei care sînt pentru asigurarea securității tuturor statelor mari și mici ale Europei.

Luînd cuvîntul prof. C. Dinculescu, membru corespondent al Academiei R.P.R., rectorul Institutului Politehnic a spus:

Din toată inima adresez o chemare călduroasă către toți oamenii de știință, tehnicienii, profesorii și oamenii muncii, să unească eforturile lor în lupta contra ratificării acordurilor de la Londra și Paris, în contra renașterii militarismului vest-german cotropitor, în marea luptă pentru împiedicarea declanșării unui nou război mondial, pentru cucerirea păcii și organizarea securității colective în Europa.

A luat apoi cuvîntul prof. univ. Traian Ionașcu, care a spus între altele:

Conștiința noastră patriotică a celor din învățămîntul superior ne-a îndemnat încă de la începuturile mișcării pentru pace să luptăm activ pentru apărarea ei atît pe tărîmul muncii profesionale cît și pe acel al activității cetățenești. Declarația Conferinței de la Moscova corespunde deplin așteptărilor noastre. De aceea ne-o însușim cu toată însuflețirea, înțelegînd să o sprijinim prin toate mijloacele.

Continuăm îndîrjit lupta pentru menținerea păcii cu hotărîrea fermă de a ne apăra cu orice sacrificii independența statului nostru și marele sale realizări.

La încheierea discuțiilor, prof. N. Sălăgeanu, rectorul universității „C. I. Parhon", a dat citire unei moțiuni, prin care profesorii, conferențiarii și asistenții din institutele de învățămînt superior din București își exprimă deplina solidaritate cu istorica Declarație adoptată de Conferința de la Moscova.

Ca învățători și educatori ai tineretului, încredințat nouă să-l pregătim pentru viață, ca oameni de știință și cultură care iubim munca noastră pașnică și constructivă, ca cetățeni preocupați de progresul patriei noastre, înfierăm cu indignare încercările cercurilor agresive din Statele Unite ale Americii, Anglia și Franța de a împune popoarelor acordurile de la Londra și Paris.

Sîntem ferm convinși — se spune în moțiune — că singura cale justă de asigurare a păcii în Europa este aceea indicată de Declarația de la Moscova. Exprimăm aprobarea noastră cu privire la hotărîrea statelor din puternicul lagăr al păcii și socialismului, care numără 900 milioane oameni, de a nu se lăsa surprinse de evoluția evenimentelor și de a lua măsuri, în cazul ratificării acordurilor de la Paris și Londra, pentru a ocroti munca lor pașnică împotriva unei eventuale agresiuni.

Pe noi nu ne pot intimida amenințările

Adunarea de la Complexul C. F. R. „Griviță Roșie"

La Complexul C.F.R. „Griviță Roșie" domnește în aceste zile un puternic avînt. Lupta harnicilor ceferiști de la „Griviță Roșie" se concretizează prin succese cum nu s-au dobîndit nicicînd în întreprindere. În lunile septembrie, octombrie și noiembrie s-au obținut cele mai mari realizări în producție de cînd există atelierele. Această veste a umplut de bucurie pe cei peste 4.000 de participanți la adunarea care a avut loc joi după amiază în sala mare a Complexului.

După expunerea despre însemnătatea recentei conferințe de la Moscova, făcută de tov. Gh. V. Zaharia, au luat cuvîntul muncitori, participanți la miting.

Ceferiștii de la „Griviță Roșie" — a spus directorul tehnic al întreprinderii, Constantin Anino — au cunoscut glioanțele burgheziei, mizeria și foamea anilor regimului capitalist, balonetele hitleriștilor și ruinele pe care le-a adus războiul în cartierul nostru.

Noi sîntem împotriva planurilor pe care le urzesc acum imperialiștii, sîntem pentru o pace care să se bizuie pe contribuția tuturor țărilor europene, mari sau mici, indiferent de orînduirea lor socială. Pe noi nu ne pot intimida amenințările. Cei care ar îndrăzni să ne atace să nu se mire dacă ne vor găsi mai bine pregătiți decît își închipuie. Forța noastră stă în succesele noastre. Pentru a apăra viața noastră și tot ce am realizat pînă acum, sub conducerea partidului nostru, sîntem gata la orice jertfe. Să ia aminte la aceasta toți amatorii de aventuri războinice. Acesta este cuvîntul răspicat al ceferiștilor de la „Griviță Roșie"!

Aplauze nesfîrșite întăresc prin aprobarea miilor de participanți la miting cuvintele vorbitorului.

Turnătorul fruntaș în întrecerea socialistă Mihai Mîndru, care a luat apoi cuvîntul, a spus:

Imperialiștii americani vor să verse din nou sîngele a milioane de oameni pentru a-și umple buzunarele cu aur. Ei nu au învățat nimic din lecția primită de Hitler în cel de al doilea război mondial. Să știe însă domnii atîtători la război, indiferent cine sînt ei, că forțele păcii sînt de neînvins. Muncitorii de la Complexul „Griviță Roșie" alături de întregul nostru popor sînt hotărîți să apere cu sacrificiul vieții lor granițele țării și victoriile mărețe obținute pe drumul construirii socialismului. Noi dorim pacea, dar dacă noii hitleri ai Europei și prietenii lor de peste ocean vor îndrăzni să declanșeze războiul, vom ști să schimbăm ciocanul, strungul, freza și celelalte unelte de muncă cu arme, pentru a le da o nouă lecție care să-i facă să le piară poftа de a mai încerca să se atingă de independența și cuceririle noastre democratice.

În încheierea mitingului Dumitru Paloșeanu, președintele comitetului de întreprindere, a arătat că acțiunea pornită de un grup de muncitori, ingineri și tehnicieni ai Complexului, de a organiza locurile de muncă în vederea creșterii productivității muncii și reducerii prețului de cost, pentru îmbunătățirea calității produselor, care se extinde tot mai mult, dovedește hotărîrea muncitorilor ceferiști de a contribui la întărirea necontenită a economiei noastre naționale și a capacității de apărare a patriei.

Trebuie să luptăm activ pentru izbînda păcii

Adunarea slujitorilor cultelor din Capitală

În aula Institutului teologic a avut loc joi adunarea slujitorilor cultelor din Capitală convocată de Comitetul orășenesc de luptă pentru pace, în legătură cu problemele izvorîte din Declarația conferinței de la Moscova și din rezoluțiile ultimei sesiuni a Consiliului Mondial al Păcii.

Adunarea a fost deschisă de tov. I. Săndulescu secretar al Comitetului de luptă pentru pace al Capitalei.

Preotul Alex. Ionescu, membru în Comitetul Permanent pentru Apărarea Păcii din R.P.R., a făcut o expunere asupra desfășurării sesiunii de la Stockholm a Consiliului Mondial al Păcii, la care a participat ca membru al delegației țării noastre.

Vorbitorul a subliniat că Declarația adoptată de statele europene participante la conferința de la Moscova corespunde în cel mai înalt grad intereselor popoarelor, care condamnă remilitarizarea Germaniei occidentale și atragerea ei în grupări militare agresive. Ele cer insistent instituirea unui sistem de securitate colectivă în Europa.

În lupta pentru pace, a accentuat vorbitorul, a venit timpul faptelor. Trebuie să luptăm activ pentru izbînda păcii, să nu precupețim nici un efort pentru a face din patria noastră un bastion de neînvins al păcii.

Protopopul romano-catolic Kreis Emanuel a spus între altele:

Din partea cultului adventist a vorbit predicatorul Vasile Florescu, care a spus între altele:

Din cele văzute și trăite de cei mai mulți dintre noi în războaiele mondiale prin care am trecut, sîntem datori ca păstori de suflete, să tragem învățături și să călăuzim credincioșii noștri în lupta pentru apărarea păcii.

În numele cultului musulman, Murat Abdulah a vorbit despre suferințele pe care musulmanii din Maroc, Algeria, Tripolitania, din țările Orientului Apropiat, le îndură din partea colonialiștilor occidentali, aceeași care, în frunte cu imperialiștii americani, pregătesc un nou război mondial. Credincioșii musulmani din R.P.R., alături de întregul popor, aprobă cele cuprinse în Declarația comună adoptată în conferința de la Moscova.

Au vorbit Ervant Melidon, în numele cultului armeano-gregorian, Toma Dobre, din partea cultului adventist, preotul ortodox Ion Nicolau, Gh. Bradin, din partea cultului penticostal, etc.

La sfîrșit s-a adoptat o moțiune în care slujitorii cultelor din Capitală se alătură cu hotărîre la lupta întregului popor din țara noastră și a oamenilor cinstiți din lumea întreagă, pentru pace, împotriva reînvierii militarismului în Germania occidentală.

(Agerpres)

La atelierele C. F. R. „Griviță Roșie"

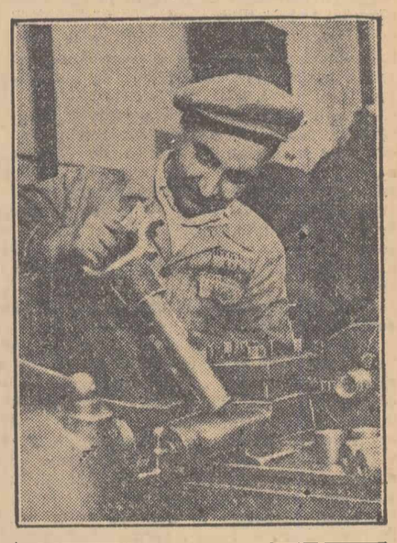

Zi de zi, graficele de producție din secțiile atelierelor C.F.R. „Griviță Roșie" din Capitală indică roadele muncii plină de avînt a colectivului pentru îndeplinirea sarcinilor de plan

În clișeu: strungarul fruntaș Iancu Grigorescu de la secția sculărie își verifică piesele executate pentru ciocanele pneumatice.

Numeroase întreprinderi alimentare și-au îndeplinit planul

În aceste zile de sfîrșit de an, în întreprinderile noastre se desfășoară o însuflețită activitate pentru realizarea planului la toți indicii.

Numeroase colective de muncă din fabricile sectorului conserve de legume și fructe ale industriei alimentare au raportat cu mîndrie îndeplinirea planului anual înainte de termen.

Muncitorii și tehnicienii fabricii „Mureșeni" Tg. Mureș au realizat planul anual în proporție de 128 la sută, cei de la fabrica „Griviță" București, în proporție de 120 la sută. Au depășit de asemenea planul anual și colectivele fabricilor „Flora" București, „Fructus" Timișoara, „Filaret" București, „Refacerea" Arad, etc.

Datorită organizării producției realizărilor obținute în fiecare an din cursul planului cincinal în direcția sporirii producției și productivității muncii o serie de fabrici din sectorul conserve de legume și fructe fabrică produse în contul anului 1956. Printre acestea se numără fabricile „11 Iunie" Dej, „Vădeni" Gorj, „Mureșeni" Tg. Mureș, „Flora" București, „Fructus" Timișoara și altele.

Pentru asigurarea păcii și securității colective în Europa

Societatea pentru Răspîndirea Științei și Culturii anunță un ciclu de conferințe în care se vor trata următoarele subiecte:

1. Rolul nefast al militarismului german, de general locotenent de rezervă **D. Dămăceanu** — 22 decembrie — sala Ateneului R.P.R.

2. Ce am văzut la Conferința de la Moscova — **Florica Șelmaru** — redactor șef adjunct al ziarului „Romînia liberă" — 17 decembrie — (Sala Casei de Cultură a Sindicatelor, B-dul 6 Martie).

3. Însemnătatea și răsunetul internațional al Conferinței de la Moscova de **Mihail Ghelmegeanu** — 27 decembrie — (Sala Bibliotecii Centrale a Universității).

4. Căile pentru asigurarea păcii și securității colective în Europa, de acad. prof. **M. Ralea.**

5. Reducerea înarmărilor și interzicerea armelor de distrugere în masă, condiție esențială pentru destinderea internațională și pace, de prof. univ. **Horia Hulubei.**

6. Acordurile de la Londra și Paris, instrumente ale politicii agresive ale imperialiștilor americani, de **Gh. Sofronie** — jurist.

7. Posibilitatea coexistenței pașnice a celor două sisteme social-economice de prof. **Anton Alexandrescu.**

8. Forța covîrșitoare a lagărului păcii și democrației, de general locotenent de rezervă **Nic. Cambrea.**

9. Pacea de la Buftea (1918), întruchipărea politicii militarismului german față de Romînia, de general de armată în rezervă **Lascăr Mihail.**

10. Rezolvarea problemei germane, cheia păcii în Europa, de **C. Dașcovici** — jurist.

Se va anunța la fiecare conferință în parte data și sala în care se va ține.

Școala medie nr. 22 din raionul Lenin, Școala medie nr. 1 „Nicolae Bălcescu" din raionul Gh. Gheorghiu-Dej, Școala medie nr. 17 din raionul T. Vladimirescu, Școala medie nr. 15 din raionul 23 August și celelalte școli elementare și medii, invită învățătorii și profesorii școlilor elementare, medii și profesionale din București la

A D U N A R E A

ce va avea loc simbătă, 18 decembrie, a.c. ora 16, în sala de festivități a școlii medii de băieți nr. 1 „Nicolae Bălcescu" din strada Alexandru Popov nr. 23 (fost Teatrul Tineretului).

Adunarea va fi prezidată de tov. Niculescu Mihai, învățător emerit.

Vor lua cuvîntul: înv. Sanda Alexandrina (văduvă de război), prof. Basarabeanu Ana, înv. Borcea Calița, prof. Sucitu Ion (invalid de război), prof. Davidovici René, prof. Dumitriu Alecu, înv. Nemțeanu Nicolae, înv. Simion Gheorghe.

Carnet

Căutătorii de pietre rare

Il știau toți locuitorii ținuturilor muntoase ale Severinului și Caransebeșului. Duminicile, în zilele de sărbătoare, își luau traista și toiagul și porneau de dimineață spre crestele împădurite. Seara se întorceau obosiți dar mulțumiți, cu desaga plină de felurite și minunate pietre care de care mai ciudate și mai strălucitoare.

Așa își duceau viața ani la rînd ciudații căutători de pietroaie de prin satele Timișoarei. Erau cu toții țărani săraci, împovărați de griji. Doar atîta bucurie aveau la viața lor: dragostea de a căuta și aduna pietre rare, pasiunea de a colinda îndîlmile și a afla taincle ascunse în măruntaiele munților.

★

Au trecut anii și au adus cu ei o viață nouă pe meleagurile patriei. Stăpîn pe bogățiile țării, pe rodul pămîntului, pe pădurile falnice și pe adîncurile subsolului, poporul muncitor a început să-și gospodărească cu propriile mîini averea. Multe din avuțiile patriei erau necunoscute. Și printre acestea, o mulțime ascunse în mădularele munților.

Neobosiți au început să cerceteze geologii tainele adîncurilor. Și pe întreg cuprinsul țării au găsit noi și neprețuite rezerve de bogății: cărbuni, minereuri, materiale de construcții.

Cînd și-a început activitatea de descoperire și valorificare de noi resurse locale, serviciul regional de prospecțiuni miniere Timișoara a început cercetări în regiune, interesîndu-se pe la oameni de bogățiile subsolului. Venise și vremea țăranilor geologi din munții Banatului! Ei au împărtășit toate cîte le cunoșteau specialiștilor veniți să cerceteze subsolul regiunii. Le-au arătat locurile unde au găsit diferite minereuri și materiale de construcții, i-au sfătuit unde să caute pentru a descoperi cărbune.

Colaborarea dintre oamenii de știință și țăranii căutători de pietre rare din ținutul Banatului s-a permanentizat. Mulți dintre țărani au început să vină des pe la sediul sfatului popular al raionului Caransebeș cu diferite probe de minereuri. Cu dragoste, cu atenție, au început să le predea geologii noțiunile elementare de minerologie. Și astfel, curînd foștii „stringători de pietre" au devenit mineri prospectori, angajați ai serviciului regional de prospecțiuni miniere.

Cîtă inimă pun prospectorii la depistarea bogățiilor subsolului regiunii Timișoara se înțelege de la sine. Astăzi ei sînt stimați, munca le e apreciată. Și nici ei nu mai culeg la întîmplare tot ce găsesc. Știu să deosebească o rocă sau un minereu folositor de altele care nu-și au întrebuințare.

Aportul lor la descoperirea de noi zăcăminte este considerabil. Ion Isac, țăran bătrîn din satul Dalci, care și-a pierdut în trecut multe zile răscolind munții, a făcut de curînd o importantă descoperire: un zăcămînt de lignit inferior. Zaharia Piulescu, din satul Pîrvova, raionul Almaș, a descoperit talc, Tudor Nicolicea din comuna Rudăria, feldspat, Iosif Iager, magnezită.

Întrebat odată de un alt geolog care este secretul succeselor obținute în regiunea Timișoara în ce privește descoperirea resurselor locale ale subsolului, șeful serviciului regional de prospecțiuni miniere a răspuns:

— Foarte simplu: ajutorul poporului.

PAUL MARIAN

Pentru o conducere competentă a economiei locale*)

Rezolvarea problemelor financiare de către sfaturile populare

Kulcsar Francisc
preşedintele comitetului executiv al sfatului popular regional Cluj

Viaţa economică şi culturală a regiunii Cluj, cu problemele ei complexe şi multilaterale, necesită o preocupare deosebită pentru realizarea sarcinilor din domeniul financiar. Fără a cunoaşte şi rezolva cu competenţă problemele financiare nu se poate concepe conducerea în mod concret a vieţii economice şi culturale locale. De aceea, comitetul executiv al sfatului popular regional Cluj acordă o deosebită importanţă realizării sarcinilor ce îi revin în executarea planului şi bugetului local.

Pe lîngă deosebita importanţă ce se acordă îndeplinirii planului local la toate obiectivele, există aceeaşi preocupare faţă de realizarea bugetului local, atît la venituri, cît şi la cheltuieli. Datorită grijii partidului şi guvernului pentru dezvoltarea vieţii economico-culturale a regiunilor, partea de cheltuieli a bugetului regiunii Cluj marchează creşteri importante în fiecare an. Numai în anii 1952—1954 — de pildă — partea de cheltuieli a bugetului local a crescut cu 50 la sută. Creşterea bugetului regiunii noastre a dus la dezvoltarea continuă a economiei locale.

Deşi dezvoltarea economiei locale este incontestabilă, totuşi ea nu a atins o creştere corespunzătoare nivelului creditelor prevăzute în buget şi în raport cu posibilităţile care au existat în această perioadă. Aceasta atît din vina noastră, care nu întotdeauna am dat dovadă de iniţiativă, de spirit gospodăresc, de preocupare faţă de valorificarea resurselor locale existente din abundenţă în regiunea noastră, cît şi din vina unor organe centrale de stat care au îngreunat punerea în aplicare a o serie de măsuri juste, locale, prin dispoziţii şi restricţii diferite.

Cauzele care au determinat un ritm mai redus în dezvoltarea anumitor ramuri ale economiei şi culturii pe plan local sînt după părerea noastră de două feluri:

În primul rînd rigiditatea bugetară, care se mai menţine şi azi, în măsură destul de pronunţată mai ales în ce priveşte bugetul local.

În al doilea rînd, centralismul — uneori excesiv — care se mai manifestă îndeosebi în domeniul financiar şi care împiedică adesea valorificarea şi dezvoltarea iniţiativei organelor locale şi a maselor populare, şi nu ţine seama de necesitatea îmbinării armonioase a intereselor generale cu cele locale.

Rigiditatea bugetară şi centralismul excesiv, la care se adaugă numeroase lipsuri ale sfaturilor populare, dăunează atît economiei naţionale cît şi celei locale.

Întocmirea şi executarea bugetului local

Lucrările privind întocmirea bugetului local se fac în cadrul unei cifre-plafon. Dar această cifră-plafon nu se fixează numai global pe regiune, ci Ministerul de Finanţe împreună cu ministerele de resort fixează cifrele chiar pe acţiuni şi fel de cheltuieli, care nu în toate cazurile satisfac nevoile de funcţionare ale unităţilor bugetare locale. Potrivit acestor practici bugetare, nu se stabilesc indici necesari de consum, după necesităţile reale de pe teren, ci sumele ce se trec în proiectul de buget reprezintă un procentaj oarecare din sumele cheltuite în anul precedent, fixat arbitrar de către organele Ministerului de Finanţe. Astfel, de exemplu, un sfat popular comunal, care la cheltuielile de întreţinere a folosit 800 lei în anul precedent, neţinînd seama de regimul de economii, va primi şi în anul bugetar următor această sumă, sau o sumă apropiată, iar un alt sfat popular care s-a gospodărit în mod economicos cheltuind numai 400 lei, va primi în anul următor aceeaşi sumă, fără să se ţină seama de nevoile reale pe care le are.

În ceea ce priveşte proiectul de buget întocmit de sfatul popular şi înaintat Ministerului de Finanţe, după aprobarea bugetului general al statului, se reprimeşte cu cifre complet modificate, stabilite după criteriile arătate mai sus, astfel că sesiunii sfatului popular i se prezintă spre aprobare un buget căruia nu i se poate aduce nici o modificare şi care nu mai seamănă cu proiectul întocmit de organele locale. Organele locale ale puterii de stat au o participare formală la lucrările de întocmire şi aprobare a bugetului.

Ţinînd seama de aceste lipsuri, ar fi bine ca în viitor, la întocmirea proiectelor de buget să se stabilească norme materiale şi norme financiare la toate obiectivele, pe categorii de instituţii, în raport cu nevoile de funcţionare ale acestora. În acest caz, va dispare practica nejustă de a se modifica proiectele de buget întocmite de organele locale. În consecinţă, bugetul să se întocmească de jos în sus cu participarea efectivă a sfaturilor populare, începînd de la cea mai mică unitate (comuna) pentru ca să se poată calcula cît mai just şi cît mai real nevoile de funcţionare ale sfaturilor populare.

În ceea ce priveşte mişcarea creditelor în cadrul sumelor globale fixate de Ministerul de Finanţe în raport cu posibilităţile de acoperire, atît la întocmirea bugetului cît şi în cursul anului (după ce bugetul a fost aprobat), este necesar să rămînă la aprecierea sfatului popular regional, care este în măsură să constate necesitatea mişcării creditelor solicitate de sfaturile populare în subordine.

Datorită faptului că posibilităţile de virare a creditelor în cadrul părţilor bugetare sînt limitate, sfatul popular regional neavînd dreptul de a efectua mişcări de credite între părţi, rămîn sume importante necheltuite, în timp ce unele acţiuni nu se pot realiza din insuficienţa creditelor la aceste obiective, cu toate că pe totalul bugetului regional există fonduri disponibile. Aşa cum este azi reglementată această problemă, este prea mult îngreunată mişcarea creditelor, ceea ce influenţează nefavorabil execuţia bugetară.

Finanţarea întreprinderilor de interes local

O problemă de mare importanţă ce se rezolvă prin bugetul sfaturilor populare regionale este finanţarea întreprinderilor de interes local prin punerea la dispoziţie a mijloacelor de rulment necesare bunei desfăşurări a activităţii acestora şi prin acordarea dotaţiilor de la buget pentru acoperirea pierderilor planificate. Finanţarea întreprinderilor asigură lărgirea acestora, ceea ce are ca rezultat creşterea veniturilor proprii ale bugetelor sfaturilor populare.

Şi pe această linie s-au obţinut succese însemnate, care însă puteau să fie mai mari, dacă nu ar fi existat o serie de greutăţi în ceea ce priveşte asigurarea mijloacelor băneşti necesare finanţării întreprinderilor.

Aşa de pildă, în anul 1953 s-au fixat cifre de control pentru finanţarea întreprinderilor de interes local, care însă au fost cu mult mai mici decît nevoile calculate de întreprinderile locale prin balanţele de venituri şi cheltuieli. Din această cauză procesul de producţie la majoritatea întreprinderilor locale nu s-a putut desfăşura în bune condiţii.

În anul curent nu s-au fixat asemenea cifre de control, ci au fost lăsate întreprinderile de interes local să-şi calculeze necesarul prin balanţele de venituri şi cheltuieli. Din vina Ministerului Gospodăriei Comunale şi Industriei Locale, care nu a dat la timp instrucţiunile respective, întreprinderile şi-au calculat necesarul abia la mijlocul lunii mai 1954, la care dată bugetul de stat şi odată cu acesta bugetul regiunii era deja aprobat. Indicii financiari aprobaţi prin buget pentru finanţarea cheltuielilor amintite mai sus au fost cu mult inferiori celor rezultaţi din calculele făcute de întreprinderi prin balanţele de venituri şi cheltuieli. În urma acestei situaţii balanţele de venituri şi cheltuieli au fost aprobate mult mai tîrziu decît bugetul, cu indicii financiari mai mari şi au fost retrimise sfatului popular regional cu instrucţiuni din partea Ministerului de Finanţe, pentru a fi puse de acord cu bugetul.

Punerea de acord nu s-a făcut nici pînă acum, întrucît în bugetul local nu am avut posibilităţi de acoperire, mai ales că diferenţa între indicii financiari aprobaţi prin buget şi cei stabiliţi prin balanţele de venituri şi cheltuieli, se ridica la sume de milioane de lei. Din această cauză întreprinderile locale au fost nevoite să-şi desfăşoare activitatea cu fonduri de rulment mult inferioare necesarului, ceea ce a influenţat nefavorabil producţia şi realizarea planului.

Pentru eliminarea acestei situaţii este necesar ca în viitor planurile economice şi balanţele de venituri şi cheltuieli ale întreprinderilor de interes local să se definitiveze înainte de întocmirea proiectului de buget, pentru a se crea şi asigura o corelaţie perfectă între buget şi balanţele de venituri şi cheltuieli.

De asemenea, se impune trecerea în competenţa sfaturilor populare regionale completarea fondului de rulment la întreprinderile de interes local în limita creditelor aprobate prin buget, întrucît forma de completare actuală pe lîngă că este greoaie, durează prea mult timp, ceea ce dăunează producţiei. Această completare să se facă însă trimestrial în cursul anului respectiv şi nu după expirarea lui. Sînt frecvente cazuri cînd unele întreprinderi de interes local produc bunuri de larg consum, însă prin faptul că sînt nevoite să achiziţioneze produse la preţuri mai mari decît cele stabilite prin calculele preţului de cost iniţial, îşi consumă fondul de rulment şi ajung în situaţia de a nu-şi mai putea finanţa cheltuielile de producţie.

Potrivit dispoziţiunilor legale în vigoare, aceste pierderi se acoperă de la buget în limita creditelor aprobate pentru completarea mijloacelor propriu de rulment, numai în trimestrul I al anului următor, dacă bugetul a fost aprobat deja la 1 ianuarie. Dacă însă aprobarea bugetului a avut loc mai tîrziu decît începutul anului, completarea se acordă mult mai tîrziu.

Din cauza acestei practici financiare, întreprinderile de interes local nu caută să-şi depăşească planul la produsele care sînt prevăzute cu pierderi planificate (ţigle, var, cărămizi, cherestea şi unele produse alimentare), de teama de a nu-şi consuma fondul de rulment, ceea ce duce la blocarea conturilor şi la greutăţi în plata salariilor şi a altor obligaţii.

La această situaţie se mai adaugă faptul că Banca de Stat, potrivit dispoziţiunilor pe care le are, eliberează fondul de salarii în raport cu realizarea planului global şi nu în funcţie de realizarea planului pe sortimente, din care cauză acele întreprinderi care îşi depăşesc planul la anumite sortimente cu pondere mare şi productivitate mică, ajung în situaţia de a nu putea plăti salariile muncitorilor. Pe de altă parte însă, o întreprindere care nu-şi realizează planul la sortimente de importanţă deosebită (materiale de construcţii) realizînd însă planul la sortimente cu productivitate ridicată, are dreptul să ridice un fond de salarii mai mare decît cel necesar plăţii salariilor muncitorilor. Din această cauză unele întreprinderi nu depun stăruinţă pentru depăşirea planului la aceste sortimente mult căutate.

Pentru lichidarea acestei stări de fapt, este bine ca banca să elibereze fondul de salarii la întreprinderile de interes local în raport cu realizarea planului pe sortimente şi nu pe global, dîndu-se în acelaşi timp sfaturilor populare competenţa de a stabili indicii de muncă şi salarii pe ramuri de producţie.

Eu cred că înfăptuirea acestor propuneri ar duce la dezvoltarea industriei locale, şi nu acelea făcute de tov. Iordan Lucaci, director în Ministerul de Finanţe, care în articolul său publicat tot la această rubrică propune lărgirea dreptului de control al Ministerului Gospodăriei Comunale şi Industriei Locale asupra industriei locale.

Rezolvarea problemelor ridicate în acest articol va face posibil ca sfaturile populare să aducă o contribuţie şi mai mare la lupta pentru ridicarea nivelului de trai material şi cultural al oamenilor muncii din ţara noastră.

*) *Vezi şi „Romînia liberă" nr 3166, 3167, 3168, 3169, 3170, 3171, 3172 şi 3173.*

Indrumarea echipelor teatrale de amatori

Într-o şedinţă care a avut loc la Casa Centrală a Creaţiei Populare, numeroşi artişti dramatici şi regizori de la teatrele din Capitală şi-au luat angajamentul să depună toate eforturile pentru sprijinirea şi îndrumarea echipelor artistice teatrale de amatori şi brigăzilor de agitaţie ale căminelor culturale şi ale caselor de cultură, care se pregătesc pentru concurs. Aceste angajamente au început să prindă viaţă. Săptămîna trecută, de pildă, actori de la Teatrul Naţional „I. L. Caragiale" s-au deplasat în regiunile Bacău, Iaşi şi Bucureşti iar de la Teatrul Tineretului în regiunile Galaţi, Bucureşti, Suceava. De asemenea, au plecat în diferite regiuni din ţară actori şi regizori de la Teatrul Muncitoresc C.F.R. (Giuleşti) precum şi activişti de la Casa Centrală a Creaţiei Populare şi de la Aşezămintele Culturale.

Artiştii dramatici şi regizorii de la teatrele din Capitală vor organiza în regiunile unde s-au deplasat consfătuiri cu instructorii echipelor teatrale de amatori şi vor îndruma activitatea lor artistică în vederea bunei desfăşurări a concursului echipelor artistice de teatru de amatori şi a brigăzilor de agitaţie, de la sate, care va începe în luna ianuarie 1955.

Cartea agrotehnică în sprijinul recoltelor bogate

CRAIOVA (de la corespondentul nostru). Mulţi ţărani muncitori din comuna Butoieşti, raionul Filiaşi, au obţinut anul acesta recolte bogate pe ogoarele lor. Ţăranul muncitor Ion Fănuş, bunăoară, aplicînd regulile agrotehnice recomandate de agrominim a obţinut o producţie de peste 1000 kg. grîu la hectar şi 3000 kg. porumb. Recolte asemănătoare au obţinut şi ţăranii muncitori Constantin A. Smădoiu, Constantin Bălaşa şi alţii. Însămînţînd porumbul în ogor îngrăşat cu gunoi de grajd, după metoda în rînduri încrucişate, şi efectuînd polenizarea suplimentară artificială, ţăranul muncitor Vasile Cojocaru a obţinut de pe 0,50 hectare o recoltă de aproape 2000 kg. porumb boabe.

O contribuţie de seamă la popularizarea metodelor agrotehnice avansate a adus biblioteca sătească, prin răspîndirea cărţii agrotehnice în rîndul ţăranilor muncitori. Pînă acum biblioteca sătească din Butoieşti are peste 400 cititori, cea mai mare parte ţărani muncitori, şi numărul lor este în continuă creştere.

Pentru popularizarea şi răspîndirea cărţii agrotehnice în rîndul ţăranilor muncitori din comună, colectivul bibliotecii, în frunte cu bibliotecarul Ioan Cojocaru, deputat în sfatul popular comunal şi membru al comitetului executiv, foloseşte diferite metode. În sala de aşteptare a staţiei C.F.R., bunăoară, la cooperativă, la sfatul popular, au fost aşezate panouri pentru recomandarea cărţilor agrotehnice. De asemenea cea mai mare parte a cărţilor expuse la vitrina amenajată la sediul bibliotecii conţine subiecte cu caracter agrotehnic, ca „Arătura adîncă şi foloasele ei", „758 chintale de sfeclă de zahăr la hectar", „Pentru recolte tot mai bogate", „Îngrijirea semănăturilor de cereale" şi altele. Cărţi asemănătoare sînt popularizate şi prin fotomontaje cu teme ca „Ultimele cărţi apărute în Editura Agrosilvică", „Broşuri adresate ţărănimii muncitoare", „Cartea, ajutorul şi prietenul tău" şi altele, expuse în local şi la intrarea în bibliotecă.

Vînători colective

TG. OCNA (de la corespondentul nostru). — De la începutul actualului sezon de vînătoare şi pînă la mijlocul lunii decembrie, filiala raională de vînătoare Tg. Ocna a organizat mai multe vînători colective la care au participat aproape 200 de vînători din oraşele şi satele raionului.

Vînătorile colective organizate în sectoarele Brătila, Bogdăneşti, Viişoara şi altele s-au soldat cu belşug de vînat. Pe lîngă doi mistreţi şi un lup, au fost vînaţi 184 de iepuri. Pînă acum vînătorii din raza filialei raionale de vînătoare Tg. Ocna au predat statului 150 kg. carne de mistreţ şi aproape 60 la sută din cantitatea de iepuri planificată pe luna decembrie.

GRIJA PENTRU COPII

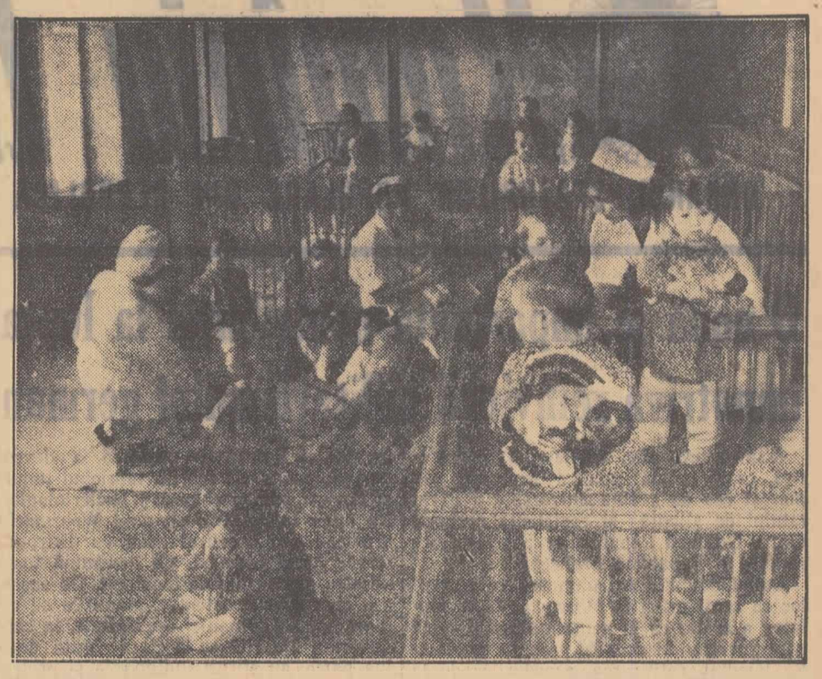

Pe calea Dudeşti nr. 163 s-a înălţat în anul acesta o construcţie nouă şi frumoasă. Este creşa pentru copiii muncitorilor de la I.T.B. În faţa acestei clădiri se opreşte o maşină din care coboară zgomotoşi o mulţime de copilaşi. Veselia lor e îndreptăţită, căci clădirea aceasta este un adevărat palat al copilăriei fericite. Cele 22 de încăperi dintre care patru saloane mari pentru joc, două vestiare, două băi, numeroase dormitoare, săli de mese, etc., sînt la dispoziţia lor. Pentru cei mici se găsesc aci din belşug jucării care de care mai atrăgătoare, un pătuc moale, un cuvînt gingaş de mîngîiere, o dezmierdare. În tovărăşia educatoarelor, copiii nu simt lipsa mamelor lor care sînt plecate la lucru în ateliere sau cu tramvaiele.

In clişeu: un aspect dintr-o încăpere a creşei.

RECENZIE

IANKA KUPALA — Versuri alese

Din opera poetului Ianka Kupala, întemeietorul literaturii contemporane bieloruse, s-a tradus foarte puţin la noi. De curînd Editura „Cartea Rusă" a oferit cititorilor romîni volumul „Versuri alese" de acest poet, în tălmăcirea Suzanei Delciu.

Drumul poeziei lui Ianka Kupala e destul de lung şi bogat în realizări. Tatăl său Dominic Luţevici, ţăran sărac, a umblat de pe o moşie pe alta luînd cu el şi pe fiul lui, viitorul poet. În sufletul copilului s-au întipărit pentru totdeauna imagini ale vieţii grele pe care o duceau ţăranii bielorusi pe moşiile boierilor.

Ianka Kupala însuşi a trudit vreme îndelungată pe pămînturile moşereşti. În 1905 el a părăsit satul natal şi s-a angajat ca muncitor la o distilerie de spirt, unde a rămas trei ani. A urmărit cu un deosebit interes mersul evenimentelor în timpul şi după revoluţia din 1905, înrolîndu-se definitiv în marea armată a proletariatului şi luptînd efectiv pentru victoria cauzei lui.

Prima poezie a lui Ianka Kupala „Ţăranul" a apărut în 1905. Plin de încredere, de mîndrie, poetul îşi afirmă în această poezie origina sa ţărănească. Cît de puternice apar în acest sens versurile: *„Sînt hărţuit cu neîndurare / Dar voi trăi, căci sînt ţăran! /* Încrederea poetului în viitor, dragostea lui pentru cei mulţi şi obidiţi, devin şi mai puternice în poezia „Fraţilor, o zi se-arată". În suerul vîntului, el parcă aude plînsul mamelor la căpătîiul fiilor morţi pentru o cauză dreaptă.

Încrederea în viitorul poporului său, încredere cu care a pornit de la început la drum, l-a făcut pe Ianka Kupala să nu dea un pas înapoi. În cîntecul lui răsună glasul mulţimii truditoare care doreşte tot mai intens o viaţă mai bună, fericită. În poezia „Primăvara", după descrierea, de o deosebită frumuseţe, a naturii care se eliberează de sub tirania unei ierni cumplite, răzbate dorinţa poporului bielorus de a avea „o soartă mai bună". Strofa ultimă: *„Tu fluiere cîntă! — Urseşte-mi şi mie / O soartă mai bună să aflu şi eu; / Cu păsări, cu codrul, cu larga cîmpie / Din plin fericirea tu cînt-o mereu!*, dă poeziei un sens simbolic; poporul doreşte să-şi schimbe viaţa tristă, vrea să trăiască o viaţă nouă, fără asuprirea boierească, întocmai ca natura care întîmpină sosirea primăverii.

În poezia de o mare forţă mobilizatoare „Acolo" scrisă în 1906, poetul cheamă poporul bielorus la luptă împotriva ţarismului. El mustră pe acei conaţionali ai săi care, înspăimîntaţi de cruzimi, de teroarea ţaristă, prin tăcerea lor primeau fără luptă amarnica soartă hărăzită de cei ce stăpîneau atunci în Rusia *(Voi, bieloruşi, tăceţi de parcă / V-a schingiuit călău-avan)* şi-i îndeamnă să păşească pe urma „dîrzilor eroi" pentru a şterge tot ce-i nedrept vederii". Versurile cad grele, neînduplecate. Poporul bielorus este chemat să-şi dea contribuţia la distrugerea jugului ţarist: *„Vrăjmaşul sînge curgă-n valuri / Şi lupta crească neîntrerupt! / Sfărîmaţi cu mîna voastră lanţuri / Şi-amarul vieţii va fi rupt /.*

Ianka Kupala e un poet popular. Versul lui e clar, curgător, ţîşnit din inimă. Sentimentele, aspiraţiile de viitor ale poporului obidit sînt redate direct, aşa cum însuşi poporul le-ar povesti. El nu cîntă pentru boieri. Lucrul acesta îl spune răspicat în versurile: *„Nu pentru voi boieri, o nu, / Lupt să înalţ din neagra glie / Şi graiul meu sărăcăcios / Şi graiul tău, Bielorusie /.* Jertfa lui e pentru „ceei sărmani", împresuraţi de aceleaşi lanţuri cu care e şi el împresurat. Credinţa în puterea propriei poezii e minunat redată în poezia „Nu sînt poet". Aceeaşi încredere în viitor, aceeaşi ură împotriva „sorţii amare" respiră şi din această poezie, una din cele mai puternice ale lui Kupala.

Ianka Kupala e un mare cîntăreţ al frumuseţilor patriei sale. Ori unde îşi îndreaptă privirea el vede plaiurile natale, cu fîneaţa pe unde au trecut coasele, cu lanurile mari de orz care se aplecă spre pămînt de atîta rouă, cu inul de mătase „îndungînd întinsul ca un curcubeu", cu sălciile mari care-şi pleacă rămurişul greu spre răbdătorul pămînt. În poezia „Înseamnă că trăieşte Bielorusia" scrisă în 1908, el cîntă satul cu toată frumuseţea împrejurimilor lui şi redă într-o puternică imagine artistică toată sărăcia care sălăşluia, în acele vremuri de obidă, în el.

După Marea Revoluţie Socialistă din Octombrie orizontul poetic al poetului s-a lărgit mult. El a început să cînte înfăptuirile din ţara sa pe drumul socialismului şi transformările petrecute în conştiinţa oamenilor. În poezia „Satului ce va dispare" (1929) el dă o splendidă imagine a satului aşa cum va fi în viitor. Peste gorganele în care dorm de veşnicii robii, se vor întinde livezi bogate; fabrici vor fi înălţate spre cer, tractoarele vor brăzda pămîntul iar carele vor fi înlocuite cu maşini. Satul vechi, oropsit, va dispare ca şi „ceaţa în cîmp" şi nu-i va mai rămîne decît amarnica amintire.

Bogăţia toamnei şi a colhoznicilor stăpîni pe recoltă o cîntă poetul în „Toamnă nouă", construcţiile în „Cîntecul construcţiei", bucuria libertăţii într-o ţară bogată în „Noi viaţa o întîmpinăm cu voie bună", etc.

Ianka Kupala ia atitudine în faţa fiecărui eveniment de seamă: îndeamnă Spania la luptă pentru libertate („Spania va fi liberă", 1936), cîntă marea lege a poporului sovietic, constituţia. („Ziua Constituţiei", 5 decembrie 1937), etc.

Deosebit de valoroase sînt două poezii: „Mama îşi petrecea feciorul" şi „Fiii". În prima poezie poetul arată cum o mamă îşi petrecea băiatul care mergea la oaste. Atitudinea mamei care dă băiatului sfaturi de cum trebuie să se poarte în armată, e semnificativă; fiul ei pleca *„nu-n străini să-i ducă dorul, / Ci, voios, la ostăşie"*.

Poezia „Fiii" are un sens simbolic. Tatăl întreabă pe cei şase fii ai săi cum gîndeşte fiecare să-şi ducă viaţa într-o ţară în care omul e stimat iar munca lui de asemenea. Unul răspunde că vrea să ajungă tractorist, altul metalurgist, al treilea marinar, al patrulea aviator, al cincilea soldat şi ultimul poet. Autorul sugerează că într-o ţară stăpînă pe destinul său, care şi-a scuturat lanţul exploatării, omul îşi poate îndeplini visurile, numai să aibă dragoste de muncă.

Un loc bine determinat în opera lui Ianka Kupala îl are poemul de largă respiraţie „Pe malurile Oressei" în care se redau momente caracteristice dintr-o aşezare agricolă socialistă.

Traducerea „Versurilor alese" de Ianka Kupala constituie un eveniment deosebit pentru cititorul din ţara noastră care e ajutat astfel să cunoască sufletul poporului bielorus, atît de crunt exploatat de ţarism, precum şi încrederea şi dragostea lui pentru viaţa sa liberă de după Revoluţie, bucuria pentru deplina victorie a acestei vieţi.

Păcat însă că traducerea poeziilor lui Ianka Kupala nu e făcută cu destulă conştiinciozitate artistică. Traducătoarea, Suzana Delciu, nu s-a preocupat de cizelarea fiecăruj vers în parte, a fiecărei strofe, aşa că eşti nevoit — din cauza traducerii — să citeşti foarte multe versuri greoaie, lipsite de armonie şi cîte odată de neînţeles. Există şi greşeli gramaticale, care s-ar fi putut înlătura cu uşurinţă. Versurile unui poet ca Ianka Kupala meritau o traducere mai îngrijită.

N. UNGUREANU

NOTE BIBLIOGRAFICE

IOAN GRIGORESCU: „Scrisoare din Moscova"

O parte din reportajele reunite în cartea „Scrisoare din Moscova", de curînd apărută la E.S.P.L.A., au fost publicate pentru întîia oară în ziarul „Romînia liberă" între 1952-1954. Autorul e student al Institutului de Literatură „Maxim Gorki" din Moscova.

După propria lui mărturisire, reportajele cuprinse în această carte au menirea de a informa pe cititorii din ţara noastră asupra celor văzute în U.R.S.S., asupra priveliştilor acestei ţări, asupra oamenilor pe care i-a întîlnit şi cunoscut.

În centrul preocupărilor cărţii lui Ioan Grigorescu stă Moscova cu frumuseţea ei de basm, cu monumentele ei străvechi, cu teatrele şi bibliotecile ei, etc.

Reportajul „Te salutăm, Moscovă" este scris simplu; autorul colindă prin toată Moscova, impresionat de frumuseţea clădirilor ei, de măreţia apusului de soare care roşeşte cupolele aurite ale străvechilor catedrale, de bucuria pe care o citeşte în ochii fiecărui om sovietic pe care îl întîlneşte.

În alte reportaje autorul dezvăluie bogăţia sufletească a omului sovietic, profundele lui sentimente de prietenie, umanismul lui. Semnificativ în acest sens e reportajul „Ucenici la şcoala lui Gorki". Studentul romîn care intră pentru prima dată în viaţa lui pe poarta unui institut sovietic, se bucură de o mare atenţie şi grijă din partea studenţilor sovietici, fiecare vrea să ştie din ce ţară vine, ce are de gînd să facă în viitor noul venit, ce gînduri îl frămîntă.

Restul reportajelor vorbesc despre diferite aspecte din Moscova, despre Maxim Gorki, despre Mausoleul din Piaţa Roşie, etc.

Ultimul reportaj „La revedere U.R.S.S." e o concluzie la întregul volum. În el sînt sintetizate rezultatele pe care le-a obţinut studentul romîn în anii de studii la Moscova. Descrierea vieţii în institutul în care învaţă, a drumurilor pe care a colindat în seri tîrzii, a prietenilor sovietici este emoţionantă.

Volumul „Scrisoare din Moscova" e o imagine a străduinţei autorului de a ne face cunoscute impresiile sale din U.R.S.S., ţara în care-şi petrece anii studenţiei.

★ ★ ★

LUCRURI MĂRUNTE?

E oare atît de greu să fabrici un ciorap ieftin şi trainic? Nu au posibilitate fabricile industriei uşoare să dea populaţiei prin comerţul de stat cantităţi satisfăcătoare din acest produs? Fără îndoială că aceste lucruri se pot face. La fel ca şi efectuarea unui control temeinic al repartiţiei cărţilor poştale ilustrate, al globurilor pentru pomul de iarnă, etc. Este necesară însă mai multă preocupare pentru aceste probleme din partea celor ce răspund de rezolvarea lor. Rîndurile de mai jos arată însă că în unele locuri există încă dispreţ şi nepăsare faţă de aşa zisele „lucruri mărunte" necesare vieţii de zi cu zi a oamenilor muncii.

Cărţi poştale ilustrate

Primirea unei scrisori sau a unei cărţi poştale de la cineva apropiat îţi produce plăcere. Asta cu atît mai mult, cu cît în ultimul timp au apărut cărţi poştale care pe colţul din stînga cuprind imaginea unei aşezări din cuprinsul ţării.

Iniţiativa de a ilustra cărţile poştale merită toate laudele. Numai că şi aici există o problemă şi anume problema distribuirii acestor cărţi poştale ilustrate. Dacă o carte poştală pornită de la Slănicul Moldovei ar avea o vedere din Ţara Oaşului sau de pe alte meleaguri, desigur că nu ar mai prezenta nici un farmec. Este normal deci faptul că la Slănicul Moldovei se găsesc cărţi poştale ilustrate cu vederi din această regiune.

Dar dacă vrei să trimiţi o asemenea carte poştală din Bucureşti, cu o vedere din Capitală, nu vei reuşi. La Bucureşti se găsesc spre vînzare cărţi poştale cu vederi din... Slănicul Moldovei. În schimb, orice ploeştean poate trimite amicului său o carte poştală ilustrată cu vederi din Capitală, iar de la Craiova pornesc, de asemenea numeroase cărţi poştale ilustrate cu vederi de pe Valea Prahovei.

Iată cum o iniţiativă bună nu-şi atinge scopul. Şi asta pentru că cei ce se ocupă de problema aceasta sînt lipsiţi de simţul răspunderii.

Gustări combinate

Trenul expres nr. 31 opri brusc în gara din Oraşul Stalin, ca numai peste cîteva minute să-şi continue drumul.

În vagonul restaurant nu prea era aglomeraţie căci trecuse de ora prînzului.

— Tovarăşe ospătar, te rog

serveşte-ne şi pe noi cu cîte o bere, se auzi vocea unui călător.

— Bere se serveşte numai cu... gustare, răspunse ospătarul. Călătorii se consultară, apoi îl întrebară:

— Ce gustări aveţi?

— Am nişte gustări... sînt sigur că o să vă placă: „gustări combinate".

Sosiră gustările: o bucăţică de brînză şi alta de şuncă. Nimic deosebit.

— Fă-ne socoteala, zise unul din ei după ce terminară de consumat.

— 4 gustări, 4 sticle de bere.

— Nu tovarăşe, am servit numai 2 gustări.

— Vă înşelaţi, au fost 2 porţii de şuncă şi 2 de brînză. Iată şi socoteala: 2 porţii de şuncă a 4,90—9,80... şi de 2 ori 3,51 lei... brînză 7.02... Aşa arăta nota de plată nr. 314.405.

— Bine dar... se împotriviră consumatorii.

— V-am spus că vă servesc 2 „gustări combinate"...

Văzînd cutia de reclamaţii, unul din consumatori scrise totul pe un bileţel şi îl introduse înăuntru. Dar... biletul căzu pe duşumea.

— Nu se mai face uz de cutiile acestea, îi informă ospătarul.

— Dă-ne atunci condica de reclamaţii.

— Degeaba că tot nu se iau în seamă cele semnalate în condică...

Oare chiar aşa să fie? Nu ia nimeni în seamă asemenea abateri? Poate măcar de data asta, conducerea Trustului Alimentaţiei C.F.R din Ministerul Căilor Ferate se va hotărî să lichideze cu toate „combinaţiile" pe care călătorii nu vor să le accepte.

Ciorapi de mătase vegetală

— Ciorapi de mătase vegetală aveţi?

— Nu, tovarăşă.

Răspunsul primit făcu să apară pe faţa tinerei cumpărătoare o profundă dezamăgire, dovedind că-şi pusese multe

speranţe în „norocul" de a găsi măcar în acest magazin lucrul dorit. Încrederea sa era de altfel firească, ţinînd seama că ne aflam în unitatea nr. 18 O.C.L. Produse Industriale raioanele Tudor Vladimirescu — N. Bălcescu, magazin special pentru desfacerea ciorapilor.

Tînăra cumpărătoare insistă întrebînd dacă se vor primi măcar în zilele următoare ciorapi din mătase vegetală, care pînă nu de mult se găseau în toate magazinele. Dar o aştepta o nouă dezamăgire. Vînzătoarea o informă că nu este cazul să mai încerce — oricum nu prea curînd — deoarece de cîteva luni acest sortiment mult căutat nu le-a mai sosit în magazin.

Încercînd în oricare magazin, fie el special pentru desfacerea ciorapilor, fie de galanterie, nu vei găsi ciorapi de mătase vegetală, deşi sînt ceruţi de numeroşi cetăţeni.

Completa dispariţie de pe piaţă a ciorapilor de mătase vegetală nu-şi găseşte explicaţia. Sau poate Direcţia generală a confecţiilor şi tricotajelor din Ministerul Industriei Uşoare are de dat vreo explicaţie în acest sens?

Globuri

În cele ce urmează este vorba de acele globuri mici, de diferite culori, care prinse pe ramurile bradului, la lumina becurilor, scînteiază spre bucuria micuţilor. Fabricile noastre de jucării produc din timp aceste globuri multicolore, pentru ca în aceste zile ele să poată fi la îndemîna tuturor cetăţenilor. Şi totuşi...

În oraşul Craiova — din cauza unei proaste repartiţii — asemenea globuri sînt o raritate. Luînd magazinele pe rînd, cu greu vei găsi atîtea globuri, din toate culorile, cît să poţi împodobi... trei brazi. De exemplu, la magazinul Universal se

găsesc uneori cîte 10-20 de globuri. La Craiova există chiar şi un magazin special cu articole de jucării denumit atrăgător „Paradisul copiilor". Dar nici în acest... „paradis" nu se găsesc globurile acestea.

La Bucureşti în schimb nimeni nu ar putea spune că nu se găsesc din abundenţă.

Este oare atît de greu ca şi copiii din oraşul Craiova să poată avea cîte un pom de iarnă după dorinţă?

Declarația ministrului Afacerilor Externe al U. R. S. S., V. M. Molotov, în problema relațiilor cu Japonia

MOSCOVA 16 (Agenpres). — TASS transmite următoarea declarație a ministrului Afacerilor Externe al U.R.S.S., V. M. Molotov, în problema relațiilor cu Japonia: Zilele trecute, ministrul Afacerilor Externe al Japoniei, domnul Șigemițu, a făcut o declarație oficială în legătură cu politica externă pe care intenționează s-o ducă noul guvern japonez condus de primul ministru Hatoyama. In această declarație domnul Șigemițu a declarat printre altele că noul guvern al Japoniei este gata să restabilească relații normale cu Uniunea Sovietică în condiții reciproc acceptabile, deși a făcut cu acest prilej unele rezerve.

In legătură cu aceasta trebuie să se menționeze că Uniunea Sovietică tinde în mod consecvent spre stabilirea și dezvoltarea unor relații cu toate țările care în ceea ce le privește se declară gata pentru aceasta. Uniunea Sovietică urmează o astfel de politică și față de Japonia considerind că normalizarea relațiilor sovieto-japoneze corespunde nu numai intereselor ambelor state ci și intereselor altor țări care vor întărirea păcii în Extremul Orient și slăbirea încordării internaționale.

Poziția guvernului sovietic în problema normalizării relațiilor cu Japonia și-a găsit expresia în Declarația comună a guvernului Uniunii Sovietice și guvernului Republicii Populare Chineze cu privire la relațiile cu Japonia, publicată la 12 octombrie a.c. După cum se știe, în această Declarație, Uniunea Sovietică a arătat că este gata să normalizeze relațiile cu Japonia, să dezvolte cu această țară un comerț în condiții de avantaje reciproce, precum și să stabilească legături culturale.

Guvernul sovietic adoptă o atitudine pozitivă față de susmenționata declarație a domnului Șigemițu cu privire la relațiile japono-sovietice. In ceea ce-l privește, el este gata să discute problema măsurilor practice pentru înfăptuirea normalizării relațiilor între U.R.S.S. și Japonia dacă guvernul Japoniei intenționează realmente să întreprindă pași în această direcție.

Declarația Ministerului Afacerilor Externe al U.R.S.S.

în legătură cu așa-numitul „tratat de securitate mutuală" încheiat între S.U.A. și clica lui Cian Kai-și

MOSCOVA 16 (Agerpres). — TASS transmite următoarea declarație a Ministerului Afacerilor Externe al U.R.S.S.

La 2 decembrie 1954 a fost semnat la Washington așa-numitul „tratat de securitate mutuală" între Statele Unite ale Americii și clica lui Cian Kai-și care s-a cuibărit pe insula Taivan. Secretarul de stat al S.U.A., Dulles, a dezvăluit caracterul agresiv al acestui tratat declarind: „Nădăjduiesc că semnarea acestui tratat cu privire la apărare va pune capăt odată pentru totdeauna oricăror zvonuri și informații potrivit cărora Statele Unite vor consimți într-un fel oarecare la trecerea Formozei și insulelor Pescadores sub controlul comuniștilor".

Și, după cum rezultă din textul sus-menționatului tratat agresiv și din declarația domnului Dulles, S.U.A. urmăresc să rupă Taivanul și insulele Penhuledao (insulele Pescadores) de China și să-și instituie dominația asupra acestor teritorii naționale chineze.

Această acțiune a S.U.A. reprezintă o încălcare flagrantă a obligațiilor pe care și le-au asumat în baza acordurilor internaționale care confirmă drepturile legitime ale Chinei asupra sus-menționatelor teritorii chineze străvechi.

După cum se știe, în declarația de la Cairo din anul 1943, care a fost semnată și de Statele Unite ale Americii și de Anglia se declară în mod solemn că „toate teritoriile pe care Japonia le-a smuls chinezilor cum sînt, de pildă, Manciuria, Formoza și insulele Pescadores", vor fi înapoiate Chinei. Această hotărire a fost confirmată în declarația de la Potsdam din 1945 care a fost semnată de S.U.A., și de Anglia. După capitularea Japoniei, Taivanul și insulele Penhuledao au fost reunite cu China continentală.

Ulterior, guvernul S.U.A. a declarat în repetate rînduri că S.U.A. nu au intenții agresive față de teritoriile sus-menționate. In declarația sa din 5 ianuarie 1950, președintele Truman a spus printre altele: „Statele Unite nu au nici un fel de intenții de cotropire în ce privește Formoza sau vreun alt teritoriu chinez. S.U.A. nu doresc de loc să obțină drepturi sau privilegii speciale sau să creeze baze militare în Formoza... De asemenea ele nu au nici o intenție să-și folosească forțele armate pentru a interveni în situația actuală... De asemenea, guvernul S.U.A. nu va acorda ajutor militar sau consultații trupelor chineze din Formoza".

Totuși, în iunie 1950, odată cu dezlănțuirea războiului în Coreea, guvernul S.U.A. a dat ordinul privind trimiterea trupelor sale în Taivan și de fapt ține în prezent sub ocupație această parte a teritoriului Republicii Populare Chineze.

Tratatul agresiv încheiat la 2 decembrie între S.U.A. și clica lui Cian Kai-și are drept scop să găsească un pretext pentru staționarea ilegală a forțelor armate ale S.U.A. în Taivan și pe insulele Penhuledao și pentru menținerea ocupației acestor teritorii de către Statele Unite.

Încheierea de către guvernul S.U.A. a tratatului cu clica ciankaișistă din Taivan reprezintă o încălcare flagrantă a suveranității și integrității teritoriale a Republicii Populare Chineze, însemnînd implicit o violare a Cartei Organizației Națiunilor Unite care prevede (punctul 4, articolul 2) că „toți membrii Organizației Națiunilor Unite se vor abține în relațiile lor internaționale de la amenințarea cu forța sau de la aplicarea ei atît împotriva inviolabilității teritoriale sau independenței politice a oricărui stat, cît și în orice alt mod incompatibil cu scopurile Națiunilor Unite".

Intrucît Taivanul reprezintă un străvechi teritoriu chinez, sarcina eliberării Taivanului este, în mod firesc, o chestiune internă a Chinei, un drept suveran al poporului chinez. Dacă nu ar fi existat imixtiunea din partea forțelor armate ale S.U.A., reunirea Taivanului cu China ar fi fost de pe acum realizată.

Săvîrșind o acțiune de cotropire față de China, căreia S.U.A. se străduiesc să-i smulgă cu forța o parte din teritoriul ei, guvernul S.U.A. încearcă să justifice acest lucru prin invocarea vădit neîntemeiată a intereselor securității S.U.A. Absurditatea unui asemenea argument este cu atît mai evidentă cu cît, după cum se știe, China este despărțită de America prin Oceanul Pacific, iar Taivanul se află la o depărtare de peste 11.000 kilometri de S.U.A.

Din textul sus-menționatului tratat agresiv dintre S.U.A. și clica ciankaișistă rezultă că stipulațiile lui se extind nu numai asupra Taivanului și insulelor Penhuledao, ci și „asupra altor teritorii care pot fi stabilite în baza unui acord reciproc". Aceasta înseamnă că guvernul S.U.A. consideră Taivanul și insulele Penhuledao ca un cap de pod pentru noi acțiuni agresive împotriva Republicii Populare Chineze și a altor state iubitoare de pace din Extremul Orient și Asia de sud-est. Acest act al S.U.A. agravează fără îndoială situația în Extremul Orient și intensifică încordarea în relațiile dintre state.

Încheierea acordurilor de la Paris în scopul reînvierii militarismului german și atragerea Germaniei occidentale în grupări militare, crearea unui bloc militar în scopul menținerii regimului colonial în Asia de sud-est, semnarea de S.U.A. și guvernul lisinmanist din Coreea de sud a tratatului cu privire la așa-zisa „asigurare a securității mutuale", care este de fapt un tratat cu privire la crearea unui alt cap de pod militar al S.U.A. în Extremul Orient, și încheierea tratatului dintre S.U.A. și clica ciankaișistă din Taivan, tratat ostil poporului chinez, toate acestea sînt verigi din același lanț al politicii S.U.A. care are drept scop să împiedice destinderea încordării internaționale și să grăbească pregătirea unui nou război.

Poziția guvernului sovietic în ce privește politica agresivă dusă de S.U.A. față de Republica Populară Chineză a fost expusă, după cum se știe, în Declarația comună a guvernului Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste și guvernului Republicii Populare Chineze din 12 octombrie 1954. In această declarație se spune că actele directe de agresiune săvîrșite de Statele Unite împotriva Republicii Populare Chineze și îndeosebi continuarea ocupării de către Statele Unite a insulei Taivan care este o parte din teritoriul R.P. Chineze, precum și sprijinul militar și financiar acordat clicii lui Cian Kai-și, ostilă poporului chinez, sînt incompatibile cu sarcinile menținerii păcii în Extremul Orient și ale micșorării încordării internaționale.

Guvernul U.R.S.S. declară că împărtășește poziția exprimată în Declarația din 8 decembrie a ministrului Afacerilor Externe al Republicii Populare Chineze, Ciu En-lai, și anume că „tratatul" americano-ciankaișist constituie un amestec în treburile interne ale Chinei, atentează la integritatea ei teritorială și pune în primejdie securitatea Chinei și pacea în Asia. Guvernul U.R.S.S. sprijină pe deplin cererea guvernului Republicii Populare Chineze cu privire la retragerea trupelor americane din Taivan, insulele Penhuledao și din strîmtoarea Taivanului și cu privire la încetarea acțiunilor agresive împotriva Republicii Populare Chineze. Poporul sovietic înțelege cererea Republicii Populare Chineze și hotărîrea poporului chinez de a elibera Taivanul și insulele Penhuledao, care constituie o parte integrantă a teritoriului chinez.

Guvernul sovietic declară că răspunderea pentru urmările agresivului „tratat cu privire la securitatea mutuală", încheiat între S.U.A. și clica lui Cian Kai-și, revine în întregime guvernului Statelor Unite ale Americii.

Un „bilanț" al victimelor terorii anticomuniste în S. U. A.

NEW YORK 16 (Agerpres). — Eșecurile succesive suferite de senatorul McCarthy prin respingerea de către poporul american a candidaților sprijiniți de el la ultimele alegeri pentru Congres, cît și prin adoptarea de către senat a moțiunii de blam împotriva sa l-au înfuriat și mai mult pe faimosul senator din Wisconsin, care încearcă acum să pozeze în unicul „apărător" al Statelor Unite împotriva „pericolului" comunist. Agenția Associated Press relatează că McCarthy a acuzat pe președintele Eisenhower că ar fi fost „prea indulgent" cu comuniștii, și „a cerut scuze" alegătorilor pentru că în anul 1952 a sprijinit candidatura lui Eisenhower la președinția Statelor Unite.

Acest atac împotriva lui Eisenhower a provocat proteste chiar din partea liderilor partidului republican, proteste care nu sînt însă îndreptate împotriva activității fasciste a lui McCarthy, ci a pretenției sale de a monopoliza „cruciada" anticomunistă. Spre a contracara această acțiune a lui Mc Carthy, secretarul Casei Albe, Hagerty, din însărcinarea președintelui Eisenhower a dat publicității un „bilanț" în care se arată că de la instaurarea la putere a partidului republican, procurorul general, împreună cu Biroul federal de investigații și serviciul de naturalizare au condamnat 50 fruntași ai Partidului Comunist din S.U.A., au intentat procese altor 49 fruntași ai acestui partid, au adăugat alte 62 organizații pe lista grupărilor subversive întocmită de Ministerul Justiției, au deportat 129 străini „primejdioși", au emis ordine de deportare împotriva altor 410 persoane membri sau simpatizanți ai organizațiilor „primejdioase" și au interzis intrarea în Statele Unite a 172 străini „periculoși".

In cursa pentru cîștigarea acestei supralicitații anticomuniste, agențiile de presă americane atribuie lui McCarthy intenția de a forma un al treilea partid din aripa ultrareacționară a partidului republican, care s-ar bucura de sprijinul unor organizații cu caracter net fascist ca organizația „Pentru America" condusă de McCormick și „Partidul renașterii naționale", care se călăuzește în întregime după teoriile naziste și rasiste și ai cărui membri poarta uniformă.

Cel de al II-lea Congres unional al scriitorilor sovietici

Salutul adresat de Comitetul Central al P.C.U.S.

MOSCOVA 16 (Agerpres). — TASS transmite salutul adresat celui de al II-lea Congres unional al scriitorilor sovietici de Comitetul Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice:

Comitetul Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice salută călduros cel de al II-lea Congres unional al scriitorilor sovietici și prin el pe toți reprezentanții puternicii literaturi a Țării Socialismului victorios.

Partidul Comunist dă o înaltă prețuire marelui rol al literaturii sovietice în educarea omului nou, în întărirea unității moral-politice a societății sovietice, în lupta pentru construirea comunismului.

In anii care au urmat primului Congres al scriitorilor, literatura sovietică a obținut succese considerabile. Au fost create opere artistice care oglindesc veridic patosul construirii socialismului, faptele vitejești fără seamăn ale patrioților sovietici în anii grei ai Marelui Război pentru Apărarea Patriei, eroismul în muncă al poporului nostru în lupta pentru refacerea postbelică a economiei. Niciodată încă nu a avut o literatură un cerc atît de larg de cititori binevoitori și plini de simpatie ca literatura noastră sovietică.

Năvalnicul avînt economic, politic și cultural al republicilor sovietice a dus la înflorirea literaturii popoarelor U.R.S.S. Dezvoltarea și îmbogățirea reciprocă a literaturilor naționale se desfășoară în condițiile strînsei colaborări a scriitorilor din toate republicile frățești. In Uniunea Sovietică a fost creată o literatură beletristică multinațională de mare însemnătate istorică, care întruchipează ideile înaintate ale timpurilor noastre. In acești ani prestigiul internațional al literaturii sovietice a crescut, cercul cititorilor ei din afara hotarelor Uniunii Sovietice, în special din țările de democrație populară, a sporit nemăsurat de mult. Literatura sovietică a cucerit aprecierea a milioane de cititori din străinătate, prin faptul că ea se ridică întotdeauna în apărarea intereselor oamenilor muncii, prin faptul că, în contrast cu ideologia imperialistă — îmbibată de ura față de om, literatura sovietică apără ideile umanismului, ale luptei pentru pace și prietenie între popoare, fiind pătrunsă de credință optimistă în viitorul luminos al omenirii.

In activitatea lor creatoare, scriitorii sovietici se inspiră din mărețele idei ale luptei pentru comunism, pentru adevărata libertate și fericire a maselor populare, împotriva oricărei asupriri și exploatări a omului de către om. Mincinoasei și fățarnicei lozinci burgheze a „independenței" literaturii față de societate, concepțiilor false ale „artei pentru artă", scriitorii noștri le opun cu mîndrie înaltele lor poziții ideologice de slujire a intereselor oamenilor muncii, a intereselor poporului.

Cel de al II-lea Congres unional al scriitorilor este chemat să discute cele mai importante probleme de creație, să traseze calea înaintării viitoare a literaturii noastre spre noi culmi.

In fața țării noastre, în fața poporului sovietic stau astăzi sarcini mărețe. Pe baza succeselor obținute de industria și agricultura socialistă, se înfăptuiesc măsuri mărețe îndreptate spre dezvoltarea continuă și multilaterală a economiei și culturii socialiste, necesară pentru întărirea societății socialiste și trecerea treptată de la socialism la comunism. Intrecerea dintre socialism și capitalism se desfășoară pe un plan internațional tot mai larg și trece într-un stadiu nou, mai înalt, cercurile agresive și reacționare ale celui din urmă fiind hotărîte să împiedice cu ajutorul violenței creșterea forțelor socialismului și aspirațiile popoarelor spre eliberarea de sub jugul capitalului și al asupririi coloniale. In aceste condiții crește nemăsurat de mult rolul literaturii beletristice sovietice în transformarea socială, rolul ei activ-educativ.

Literatura beletristică, ca și toate celelalte genuri de artă, este chemată să însuflețească oamenii sovietici în munca lor creatoare și în biruirea tuturor greutăților și lipsurilor existente pe această cale, în măreața cauză a construirii comunismului.

Poporul sovietic așteaptă de la scriitorii săi să creeze figuri veridice și luminoase ale glorioșilor noștri contemporani, care rezolvă sarcinile colosale legate de ridicarea neîncetată a industriei grele — temelia dezvoltării continue a întregii economii naționale și garanția inviolabilității hotarelor patriei noastre, figuri ale contemporanilor noștri care înalță gigantice centrale electrice, perfecționează metodele de construcție, valorifică milioane de hectare de pămînturi înțelenite, luptă pentru ridicarea întregii agriculturi și pentru o mai bună satisfacere a nevoilor crescinde de produse și mărfuri de consum popular ale oamenilor muncii.

C.C. al P.C.U.S. cheamă pe scriitori să studieze profund realitatea pe baza însușirii creatoare a marxism-leninismului care permite să se vadă în întreaga sa complexitate și plenitudine adevărul real al vieții, așa cum se dezvoltă ea în actualele condiții internaționale, în condițiile luptei ce se desfășoară între lagărul imperialismului și lagărul socialismului și democrației, să se înțeleagă procesele de dezvoltare care au loc în țara noastră și pe care le îndrumează partidul comunist, să se înțeleagă legile și perspectivele de creștere a societății noastre, să se dezvăluie contradicțiile și conflictele vieții.

Poporul sovietic vrea să vadă în scriitorii săi luptători înflăcărați care se angrenează activ în viață, care ajută poporul să construiască o societate nouă, în care toate resursele bogății obștești să se reverse din plin, în care să crească un om nou cu o psihologie liberă de rămășițele capitalismului. Scriitorii noștri sînt chemați să educe oamenii sovietici în spiritul ideilor comunismului și ale moralei comuniste, să contribuie la dezvoltarea multilaterală și armonioasă a personalității, la înflorirea deplină a tuturor talentelor și aptitudinilor oamenilor muncii. Datoria scriitorilor sovietici este să creeze o artă veridică, o artă a marilor idei și sentimente, care să dezvăluie profund bogata lume sufletească a oamenilor sovietici, să întruchipeze în figurile eroilor lor întreaga multilateralitate a activității lor, a vieții obștești și individuale în indisolubila lor unitate. Literatura noastră este chemată nu numai să reflecte nou, ci să ajute totodată prin toate mijloacele la victoria acestuia.

O sarcină importantă și de onoare a literaturii este educarea tineretului, a tinerilor muncitori, colhoznici, intelectuali, ostași ai Armatei Sovietice în spiritul dragostei de muncă, optimismului, neînfricării, încrederii în victoria cauzei noastre, în spiritul devotamentului fără margini față de patria socialistă, pentru ca ei să fie oricînd gata să dea o ripostă nimicitoare agresorilor imperialiști dacă ar încerca să tulbure munca pașnică a popoarelor noastre.

Intr-un moment cînd cercurile imperialiste agresive strîng din nou și reînvie forțele fascismului german nimicit, literatura sovietică nu poate sta în afara luptei împotriva forțelor reacționare ale lumii vechi. Literatura beletristică sovietică este chemată să cultive și să întărească cu toată ardoarea revoluționară sentimentele patriotice ale oamenilor sovietici, să întărească prietenia între popoare, să contribuie la continua strîngere a rîndurilor puternicului lagăr al păcii, democrației și socialismului, să cultive sentimentele internaționalismului proletar și solidarității frățești ale oamenilor muncii. Datoria scriitorilor sovietici este să ridice și mai sus steagul luptei pentru strîngerea rîndurilor tuturor forțelor iubitoare de pace în interesul securității popoarelor, să demaște și să înfiereze planurile criminale ale imperialiștilor, care amenință să declanșeze un nou război mondial.

Continuind cele mai bune tradiții ale literaturii clasice ruse și mondiale, scriitorii sovietici dezvoltă în mod creator metoda realismului socialist, al cărei întemeietor a fost marele scriitor proletar Maxim Gorki, urmează tradițiile poeziei combative a lui Vladimir Maiakovski. Realismul socialist cere artistului înfățișarea veridică, concretă, din punct de vedere istoric a realității în dezvoltarea ei revoluționară. A fi la înălțimea sarcinilor realismului socialist înseamnă a poseda cunoștințe profunde despre adevărata viață a oamenilor, despre sentimentele și gîndurile lor, înseamnă a da dovadă de o înțelegere pătrunzătoare a simțămintelor lor și de priceperea de a le reda într-o formă artistică atrăgătoare și accesibilă, demnă de adevăratele modele ale literaturii realiste, — și a reda toate acestea cu înțelegerea cuvenită măreței lupte a clasei muncitoare și a întregului popor sovietic pentru întărirea continuă a societății socialiste create în țara noastră, pentru victoria comunismului. In condițiile actuale, metoda realismului socialist cere scriitorului înțelegerea sarcinilor desăvîrșirii construirii socialismului în țara noastră și trecerii ei treptate de la socialism la comunism. Realismul socialist permite să se manifeste o largă inițiativă creatoare, să se aleagă forme și stiluri din cele mai variate potrivit înclinațiilor și gusturilor individuale ale scriitorului. Abaterile de la principiile realismului socialist dăunează dezvoltării literaturii sovietice. In multe privințe literatura noastră rămîne încă în urma vieții care se dezvoltă impetuos, în urma cerințelor cititorului, care a crescut din punct de vedere politic și cultural. Unii scriitori nu manifestă exigența cuvenită față de munca lor, scriu opere mediocre și slabe, de natură să sărăcească realitatea sovietică. In ultimul timp au fost create prea puține figuri pregnante, expresive din punct de vedere artistic care să constituie o pildă însuflețitoare pentru milioanele de cititori. Nu există încă opere artistice monumentale despre eroismul proletariatului rus și al partidului leninist în perioada primei revoluții ruse și a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie; există prea puține cărți despre Armata noastră Sovietică — străjuitoarea credincioasă a muncii pașnice a oamenilor sovietici. Rămîn încă serios în urmă critica literară și știința literară, care sînt chemate să prelucreze bogata moștenire a scriitorilor clasici, și să generalizeze experiența literaturii sovietice, să contribuie la creșterea ideologică și artistică a literaturii noastre. Tendințele manifestate într-o serie de lucrări spre o oarecare înfrumusețare a realității, spre ascunderea contradicțiilor dezvoltării și a greutăților creșterii, au avut o influență negativă asupra dezvoltării literaturii noastre. Lupta împotriva rămășițelor capitalismului în conștiința oamenilor nu-și găsește oglindirea cuvenită în literatură. Pe de altă parte, unii literați, rupți de viață, în căutarea unor conflicte născocite, au scris opere de mîntuială, și-au permis să înfățișeze societatea sovietică într-un chip denaturat, iar uneori chiar calomnios, ponegrind în bloc oamenii sovietici.

Sprijinind în mod activ tot ceea ce este nou, înaintat și în măsură să contribuie la progresul societății noastre, scriitorii sovietici trebuie să înfiereze cu toată vigoarea și pasiunea rămășițele lumii vechi — lumea proprietății private — din conștiința oamenilor, să biciuiască pe oamenii indiferenți și rutinieri, să contribuie la dezrădăcinarea din viața noastră a tot ceea ce este antisocial și perimat, de natură să împiedice dezvoltarea rapidă a economiei și culturii socialiste.

Partidul cheamă pe scriitori să manifeste inițiative creatoare îndrăznețe, să îmbogățească și să dezvolte mai departe toate speciile și genurile literare, să ridice nivelul măestriei lor artistice pentru a satisface în deplină măsură cerințele spirituale mereu crescinde ale cititorului sovietic.

Scriitorii sovietici au condițiile cele mai favorabile pentru creație. Ei au milioane de cititori prieteni, lucru la care nu puteau decît să viseze cei mai buni scriitori ai trecutului — cititori exigenți, conștienți și maturi care îndrăgesc literatura lor.

Fiind pentru scriitorii din străinătate pildă însuflețitoare, și izvor de experiență în lupta pentru o artă nouă, înaintată și progresistă, literatura sovietică se îmbogățește la rîndul ei folosind în dezvoltarea și perfecționarea ei cele mai bune realizări ale scriitorilor progresiști străini. In lupta pentru o înaltă măestrie artistică, literații noștri pot și trebuie să folosească într-o măsură și mai mare experiența prețioasă a prietenilor lor din străinătate.

Pentru rezolvarea sarcinilor de onoare și de răspundere care stau în fața literaturii sovietice o mare importanță revine activității Uniunii Scriitorilor, care în ultimii 20 de ani a devenit o puternică organizație obștească, bazată pe principiile conducerii colective, unind în jurul ei toate forțele creatoare ale oamenilor de litere, membri și nemembri de partid

Literatura sovietică și scriitorii sovietici au crescut și s-au călit din punct de vedere ideologic în lupta împotriva diferitelor influențe străine, împotriva manifestărilor ideologiei burgheze și a rămășițelor capitalismului. Uniunea Scriitorilor sovietici trebuie să acorde și de acum înainte atenția principală orientării ideologice a literaturii sovietice, educației ideologice și creșterii măestriei artistice a scriitorilor, să lupte cu hotărîre împotriva abaterilor de la principiile realismului socialist, împotriva încercărilor de a îndepărta literatura noastră de viața poporului sovietic, de problemele actuale ale politicii partidului comunist și Statului Sovietic, să lupte împotriva recidivelor naționalismului, cosmopolitismului și a celorlalte manifestări ale ideologiei burgheze, împotriva încercărilor de a împinge literatura în mocirla filistinismului, a lipsei de idei și decadenței. Literatura sovietică ca cea mai înaintată literatură din lume este chemată să slujească cauza oamenilor muncii și să stea pe culmile creației artistice universale. Uniunea trebuie să aibă permanenta preocupare ca scriitorii noștri să participe întotdeauna la viața poporului, să împărtășească interesele și aspirațiile lui, să fie participanți activi la construirea societății comuniste, să vadă și să cunoască pe contemporanii noștri, adevărații eroi — constructorii comunismului.

Una din sarcinile cele mai importante ale Uniunii Scriitorilor sovietici este acordarea de ajutor permanent scriitorilor debutanți în dezvoltarea lor creatoare, îmbogățirea literaturii sovietice cu talente tinere.

Chezășia noilor realizări ale literaturii sovietice va fi unirea ideologică tot mai strînsă a tuturor forțelor scriitoricești active, desfășurarea curajoasă a criticii și autocriticii principiale în rîndurile scriitorilor, discutarea tovărășească a problemelor de creație.

Comitetul Central al Partidului Comunist urează spor la muncă celui de al II-lea Congres al scriitorilor sovietici și își exprimă convingerea fermă că scriitorii noștri își vor consacra toate forțele slujirii devotate a poporului sovietic, vor crea opere demne de marea epocă a construirii comunismului.

Comitetul Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice

Ședința din după amiaza zilei de 16 decembrie

MOSCOVA 16 (Agerpres). — Cel de al II-lea Congres unional al scriitorilor sovietici care s-a deschis la 15 decembrie se află în centrul atenției opiniei publice sovietice.

Incepînd din 16 decembrie ședințele Congresului se țin în Sala Coloanelor a Casei Sindicatelor.

Ședința din după amiaza zilei de 16 decembrie a fost prezidată de scriitorul ucrainean Pavlov Ticina. Boris Polevoi a prezentat raportul despre literatura sovietică pentru copii.

In cadrul aceleiași ședințe, Samed Vurgun, cunoscut poet azerbaidjean și traducător în limba azerbaidjeană a numeroase lucrări din literatura rusă și străină a prezentat raportul despre poezia sovietică.

IN SALA CONGRESULUI

Prin telefon

Monumentele scării de marmură duc în inima marelui palat din Kremlin, spre sala unde de-a lungul anilor s-au desfășurat cele mai de seamă congrese și consfătuiri ale muncitorilor, colhoznicilor și ostașilor sovietici. De data aceasta într-acolo se îndreaptă înginerii sufletelor omenești, cei mai buni dintre ei, condeieri de frunte, delegați la cel de al doilea Congres unional al scriitorilor sovietici. Ceasul e sărbătoresc, fiecare clădă pulsează ca o uriașă inimă tînără și plină de viață. După 20 de ani cît s-au scurs de la primul Congres al scriitorilor sovietici se reîntîlnesc meșterii multinaționalei literaturi sovietice veniți din toate republicile socialiste, din nordul înghețat și sudul înflorit, din țările de la soare-răsare, din Iacuția și Buriat-Mongolia, din muntosul Cazahstan și Urali, din orașele și satele de pe Volga, sau din republicile de la Marea Baltică, scriitori ai țărilor cu o veche literatură ca și scriitori ai celor 40 de naționalități care și-au dobîndit scrierea numai după Revoluția din Octombrie.

„Noi ne adunăm — spunea Maxim Gorki la primul Congres al scriitorilor sovietici — demonstrînd bineînțeles nu numai unirea noastră geografică, ci demonstrînd unitatea țelului nostru care desigur nu neagă, nu îngrădește diversitatea năzuințelor și mijloacelor noastre de creație... Noi scrim în țara în care proletariatul și țărănimea conduși de partidul lui Lenin și-au cîștigat dreptul la dezvoltarea tuturor capacităților și talentelor sale și unde zi de zi muncitorii și colhoznicii dovedesc priceperea lor de a folosi acest drept".

Maxim Gorki, părintele literaturii sovietice, pare prezent aici printre artiștii slovei scrise care după 20 de ani de la primul Congres sînt și mai uniți și mai puternici. Se scurg cele din urmă clipe înaintea deschiderii Congresului. Momentul pentru care scriitorii sovietici s-au pregătit îndelung întîmpinîndu-l cu noi succese, este aproape. Coridoarele sînt cuprinse de liniște. Salutările dintre scriitorii cu locuri de baștină și de muncă diferite, care se întîlnesc poate după mulți ani, se potolesc. In sală se lasă tăcerea. Spre masa Prezidiumului se îndreaptă Konstantin Fedin, el însuși încărunțit de ani, conducînd de braț pe cea mai vîrstnică dintre delegații la Congres, pe scriitoarea Olga Forș. In lojile guvernamentale iau loc conducătorii P.C.U.S. și ai Guvernului Sovietic, Bulganin, Kaganovici, Malenkov, Mikoian, Molotov, Pervuhin, Saburov, Hrușciov, Șvernik, Pospelov, Suslov, Șatalin.

Întreaga sală izbucnește în ropote de aplauze. Emoție și bucurie. Festivitate și început de muncă. Cît de mare și plină de importanță pentru întreg poporul sovietic este munca scriitorilor sovietici dacă însăși conducătorii P.C.U.S. și al guvernului au venit să ia parte la deschiderea Congresului lor! Scriitorii sovietici s-au obișnuit ca partidul să-i ajute și să-i îndrume, să-i sprijine fără încetare. Și de data aceasta partidul comuniștilor este alături de scriitorii țării sovietice. Cuvîntul lui este plin de căldură și neclintit în năzuința și în nădejdile puse în scriitori: Munciți tovarăși. Cinstit. Cu ardoare. Cu toată puterea talentului vostru.

Olga Forș, bătrîna scriitoare cu părul de nea ca o aureolă cu sclipiri de argint, cu vocea moale, catifelată, cere un moment de reculegere în cinstea memoriei lui I. V. Stalin și în memoria acelor scriitori și literați, căzuți în Marele Război pentru Apărarea Patriei. Apoi, ca cea mai vîrstnică dintre scriitorii sovietici, declară Congresul deschis.

Scriitorii progresiști din întreaga lume își au acum gîndurile îndreptate spre Moscova unde fiii celei mai înaintate literaturi își încep lucrările Congresului ce va face bilanțul anilor ce au trecut și vor discuta sarcinile lor de viitor.

In prezidium, în secretariat și în comisiile Congresului au fost aleși scriitori de frunte, cei mai buni ingineri ai sufletelor omenești. Printre ei poetul Isakovski, cu ochelarii lui fumurii care nu-i pot ascunde ochii iscoditori; bătrînul Feodor Gladkov, creatorul romanelor: „Cimentul", „Polnița", „Energia", cărunt, cu pletele albe ca niște aripi de argint coborîte peste tîmplele înalte, veselul și necruțătorul creator al lui „Mister Twister", talentatul traducător al sonetelor lui Shakespeare — Samuel Marșak; bielorusul Iacub Colas; romancierul Vilis Lațis, energicul Fedin, cu glasul puternic și pătrunzător ca un dangăt de clopot și inimă mereu arzîndă; pană mîngîietoare dar și neiertătoare, Aleksandr Fadeev pe al cărui creștet parcă s-au deschis petalele unui crin alb; lîngă el Konstantin Simonov, cîntărețul la toate lirele, poet, dramaturg, scenarist și îndrăzneț făuritor de povestiri; Tvardovski cu tîmpla stîngă desgolită pînă aproape de creștet, vesel și curajos ca eroul său Vasili Tiorchin, alături de Ilya Ehrenburg, creator de nelntrecute pamflete politice, romane care trec orice granițe între țări, Tihonov, spătos și plin de viață, cu fălcile puternice, cu fața stacojie ca dogorită de un foc lăuntric nestins, nici măcar de neaua care-i acoperă creștetul; Samed Vurgun, cu fața măslinie, cu ochii mari, negri, cu părul de culoarea vechilor filigrane de argint înnegrite; Rasul Gamzatov, fermecător strunitor al lirei, copii al prieteniei florilor, soarelui și fericirii, Boris Polevoi, scriitorul îndrăgit de tineret, dramaturgul Korneiciuk, Mihail Șolohov, scriitorul ale cărui romane constituie o monumentală prezență în edificiul literaturii sovietice, criticul Riurikov, neobositul povestitor Leonid Leonov, Valentin Cataev și alte nume cu care se mîndrește literatura sovietică.

Minute de adîncă emoție au pătruns sala cînd tovarășul P. N. Pospelov a adresat cuvîntul de salut al C.C. al P.C.U.S., pentru cel de-al doilea Congres unional al scriitorilor sovietici. Ultimele cuvinte ale salutului au fost îndelung ovaționate.

Lucrările Congresului încep odată cu raportul lui Alexei Surkov cu privire la situația și sarcinile literaturii sovietice. Raportul arată succesele literaturii sovietice în cei 20 de ani scurși, analizează lipsurile semnalate și face propuneri pentru înlăturarea lor.

Prima ședință a Congresului a decurs într-un spirit sărbătoresc, demonstrînd unitatea tuturor forțelor scriitoricești ale poporului sovietic. Literații străini, invitați la Congres, condeieri progresiști din Franța, Anglia, Finlanda, India, Argentina și alte țări, scriitori de frunte din țările de democrație populară au asistat la trecerea în revistă a tuturor rezultatelor muncii depuse de scriitorii sovietici de la primul Congres și pînă în zilele noastre. Iar scriitorii sovietici, „eroii" acestui eveniment asupra căruia sînt ațintite privirile intelectualilor progresiști din întreaga lume, au dat un singur răspuns: toată forța talentului lor o vor închina muncii poporului, patriei.

IOAN GRIGORESCU

Moscova, 16 decembrie 1954.

Nota Guvernului Sovietic adresată Guvernului Franței

MOSCOVA 16 (Agerpres). — TASS transmite: La 16 decemorie ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S., V. M. Molotov, a primit pe ambasadorul Franței în U.R.S.S., d-l L. Joxe, și i-a înmînat următoarea Notă a Guvernului U.R.S.S. adresată Guvernului Franței:

„Guvernul Sovietic consideră necesar să atragă atenția Guvernului Franței asupra faptului că acțiunile Guvernului Franței care și-au găsit expresia în încheierea așa-numitelor acoruri de la Paris, contravin fundamental obligațiilor asumate de Franța prin „Tratatul de alianță și asistență mutuală dintre Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste și Republica Franceză".

Acest tratat a fost încheiat spre sfîrșitul celui de al doilea război mondial, la 10 decembrie 1944, cînd Uniunea Sovietică și Franța, împreună cu celelalte state din coaliția antihitleristă, unindu-și strîns forțele, duceau o luptă grea împotriva dușmanului comun al popoarelor europene — militarismul german. Tratatul franco-sovietic, pecetluit prin sîngele celor mai buni fii ai popoarelor sovietic și francez, prevede luarea de către Franța și Uniunea Sovietică a unor măsuri comune pentru preîntîmpinarea posibilității unei noi agresiuni din partea militarismului german și prin aceasta pentru preîntîmpinarea unui nou război în Europa.

În acest tratat încheiat pe o durată pînă la sfîrșitul anului 1964 se spune:

„Înaltele părți contractante se obligă ca după terminarea războiului cu Germania să întreprindă în comun la sfîrșitul actualului război toate măsurile necesare pentru înlăturarea oricărei noi amenințări care ar proveni din partea Germaniei și să împiedice asemenea acțiuni care ar face posibilă orice nouă încercare de agresiune din partea ei". (art. 3).

Mai departe în tratat se spune:

„Înaltele părți contractante se obligă să nu încheie nici o alianță și să nu participe la nici o coaliție, îndreptată împotriva uneia dintre înaltele părți contractante". (art. 5).

Tratatul cuprinde de asemenea obligația de asistență mutuală a părților în cazul unei agresiuni din partea Germaniei, ceea ce corespunde intereselor asigurării securității atît a Franței, cît și a Uniunii Sovietice.

În timp ce tratatul franco-sovietic are drept scop neadmiterea posibilității unei noi agresiuni germane, acordurile de la Paris, care au fost semnate de guvernul Franței duc la restabilirea militarismului german și creează prin aceasta primejdia unei noi agresiuni germane. Aceste acorduri prevăd remilitarizarea Germaniei occidentale și crearea unei armate vest-germane în frunte cu foști generali hitleriști, care încă nu de mult au impus în teritoriile ocupate ale Franței, Uniunii Sovietice, Poloniei, Cehoslovaciei, Iugoslaviei, Norvegiei, Belgiei și altor state europene regimul fascist de teroare sîngeroasă și asuprire.

Se creează nu numai o mare armată vest-germană dispunînd de importante forțe de aviație, tancuri și artilerie grea, de comandamente militare proprii ci și întreaga industrie grea a Germaniei occidentale, inclusiv cea din regiunea industrială Ruhr, este din nou trecută la producția de armament.

Încălcînd acordurile internaționale în vigoare, acordurile de la Paris pun la îndemîna militariștilor și revanșarzilor din Germania occidentală arma atomică, precum și armele chimică și bacteriologica, ceea ce sporește cu mult primejdia unui război atomic, chimic și bacteriologic distrugător cu toate consecințele sale grave și nenumăratele sale victime.

Acordurile de la Paris prevăd totodată includerea Germaniei occidentale remilitarizate în blocul agresiv al Atlanticului de nord și în alte grupări militare îndreptate împotriva Uniunii Sovietice și a țărilor de democrație populară.

Aceasta înseamnă că Franța, fiind una din participantele principale la aceste grupări, intră într-o alianță militară cu militarismul german, în curs de reînviere, în ciuda faptului că potrivit tratatului franco-sovietic, Franța și-a asumat obligația de a nu intra în nici un fel de alianță militară îndreptată împotriva Uniunii Sovietice.

Guvernul Sovietic a atras atenția în repetate rînduri și în special în notele sale din 23 octombrie, 13 noiembrie și 9 decembrie a.c. asupra faptului că asemenea acțiuni ale guvernului francez se află în vădită contradicție cu spiritul și litera Tratatului franco-sovietic de alianță și asistență mutuală. Semnînd acordurile de la Paris, Franța și-a încălcat în mod grosolan obligațiile sale de aliată, asumate potrivit Tratatului franco-sovietic, atît în ceea ce privește preîntîmpinarea unei noi agresiuni germane, cît și în ceea ce privește neparticiparea la alianțe militare îndreptate împotriva Uniunii Sovietice.

Guvernul Sovietic a atras în repetate rînduri atenția Guvernului Franței asupra tuturor primejdiilor legate de politica restabilirii militarismului german. Totodată, Guvernul Sovietic a arătat în permanență necesitatea unor măsuri comune din partea U.R.S.S și Franței, îndreptate spre asigurarea și consolidarea păcii în Europa și spre soluționarea chestiunilor urgente legate de reglementarea problemei germane.

În scopul soluționării problemei restabilirii unității Germaniei pe baze pașnice și democratice, prin ținerea de alegeri libere pe întreaga Germanie, Guvernul Sovietic a propus convocarea imediată a unei conferințe a miniștrilor Afacerilor Externe ai celor patru puteri.

Guvernul Sovietic a propus de asemenea Guvernului Franței să contribuie la încheierea unui tratat pe întreaga Europă cu privire la crearea unui sistem eficace de securitate colectivă în Europa, ai cărui participanți ar putea fi toate statele europene, indiferent de orînduirea lor socială și de stat. Încheierea unui astfel de tratat ar putea asigura condiții pașnice de dezvoltare pentru toate popoarele Europei. Guvernul Sovietic a propus convocarea la sfîrșitul lunii noiembrie la Moscova sau la Paris, a unei conferințe a tuturor țărilor europene, special pentru discutarea problemei crearii unui sistem de securitate colectivă în Europa.

Toate aceste propuneri ale Guvernului Sovietic au avut drept scop să nu admită reînvierea militarismului german, să întărească și să dezvolte relațiile prietenești franco-sovietice, ceea ce are o însemnătate excepțională pentru asigurarea securității Franței și U.R.S.S. și pentru consolidarea păcii în Europa.

Guvernul Sovietic constată cu regret că Guvernul Franței a refuzat să participe la organizarea securității colective în Europa, și la rezolvarea sarcinilor urgente legate de reglementarea pașnică a problemei germane. Respingînd propunerile sus-menționate ale Guvernului Sovietic și avertismentele sale prietenești, Guvernul Francez a arătat că nu vrea să țină seama de obligațiile sale decurgînd din Tratatul franco-sovietic, de interesele consolidării păcii și securității popoarelor din Europa.

Actuala politică a guvernului francez nu numai că nu corespunde obligațiilor Franței potrivit Tratatului franco-sovietic de alianța și asistență mutuală, ci este direct îndreptată împotriva Uniunii Sovietice și a celorlalte state europene iubitoare de pace.

Guvernul Franței a semnat acordurile de la Paris și se străduiește în prezent să accelereze în fel și chip ratificarea acestor acorduri. Prin aceasta el se străduiește să grăbească remilitarizarea Germaniei occidentale și atragerea ei în gruparile militare arătate.

Într-o astfel de situație, Tratatul franco-sovietic nu poate sluji țelurilor pentru care a fost încheiat. Întrucît în ciuda existenței acestui Tratat, Guvernul Franței s-a situat pe poziția restabilirii militarismului în Germania occidentală și atrage Germania occidentală remilitarizată în grupări militare împotriva Uniunii Sovietice și a celorlalte state europene iubitoare de pace, Tratatul franco-sovietic nu numai că nu poate sluji intereselor păcii, ci dimpotrivă, se transformă doar într-un paravan menit să camufleze actuala politică a Guvernului Franței, care a intrat în grupările militare agresive, avînd în frunte Statele Unite ale Americii.

Guvernul Sovietic nu se poate împăca cu o astfel de situație și nu poate să nu spună acest lucru direct atît poporului sovietic, cît și poporului francez.

Toate acestea dovedesc că ratificarea acordurilor de la Paris va complica inevitabil în mod serios întreaga situație în Europa, că această ratificare nu corespunde intereselor păcii și securității în Europa, că ea este necesară doar cercurilor agresive din anumite state, care se ocupă de pregătirea unui nou război.

În aceste condiții, Guvernul Sovietic consideră de datoria sa să declare că actul ratificării acordurilor de la Paris va șterge dintr-o singură trăsătură, Tratatul franco-sovietic de alianță și asistență mutuală și va anula acest Tratat. Pentru aceasta întreaga răspundere va reveni Franței, Guvernului Francez.

După ratificarea acordurilor de la Paris, Guvernului Sovietic nu-i va rămîne altceva de făcut decît să prezinte Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. spre examinare propunerea de anulare a Tratatului de alianță și asistență mutuală dintre Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste și Republica Franceză.

Moscova, 16 decembrie 1954".

Ambasadorul francez a declarat că va transmite Nota imediat guvernului său.

Popoarele Europei își intensifică lupta împotriva reînarmării Germaniei occidentale

Comisia pentru apărarea națională a Adunării Naționale Franceze a respins acordurile de la Paris

PARIS 16 (Agerpres). — După cum transmite agenția France Presse, cu 21 de voturi contra, 11 pentru și trei abțineri Comisia pentru apărarea națională a Adunării Naționale Franceze a respins în ședința de joi seara raportul prezentat de Loustaunau-Lacau, favorabil „cu anumite rezerve" ratificării acordurilor de la Paris cu privire la înarmarea Germaniei occidentale.

Agenția France Presse anunță că deputatul radical-socialist Badie, care s-a declarat ostil acordurilor de la Paris, a fost însărcinat să prezinte în fața Comisiei un nou raport.

★

PARIS 16 (Agerpres). — Pe măsură ce se apropie data începerii dezbaterilor din Adunarea Națională în problema ratificării acordurilor de la Londra și Paris, în Franța crește mișcarea împotriva remilitarizării Germaniei occidentale. Ziarul „L'Humanité" a publicat o nouă listă de deputați care au declarat că vor vota împotriva ratificării acordurilor. Deputatul Joseph Denais (republican independent) a declarat în fața unui grup de muncitori parizieni: „Am votat împotriva tratatului cu privire la „comunitatea defensivă europeană" și voi vota împotriva noilor acoruri". Deputatul Grimaud (M.R.P.) a declarat unei delegații de femei din Grenoble că este împotriva acordurilor cu privire la reînarmarea Germaniei de la Bonn.

Primind o delegație de partizani ai păcii din orașul Caen (departamentul Calvados), deputatul Jean-Marie Louvel (M.R.P.) care a fost în trecut un adept al creării „comunității defensive europene", a declarat că la apropiatele dezbateri în Adunarea Națională va vota împotriva acordurilor de la Paris.

Marcel Ribère (independent), Jean Grousseaud (fost gaullist), Paul Bacon (M.R.P.) și alți deputați și-au manifestat de asemenea intenția de a se pronunța împotriva acordurilor cu privire la înarmarea revanșarzilor germani.

Mișcarea de protest împotriva acordurilor de la Paris în Germania occidentală

BERLIN 16 (Agerpres). — A.D.N. transmite: În Germania occidentală se lărgește mișcarea de protest împotriva acordurilor de la Paris, împotriva ratificării lor se pronunță reprezentanții diferitelor pături ale populației.

La 14 decembrie a avut loc la Bonn o conferință de presă, la care au luat cuvîntul W. Elfes, președintele Uniunii germanilor care luptă pentru unitate, pace și libertate, și J. Weber, secretarul general al Uniunii. Ei au aprobat propunerile Uniunii Sovietice cu privire la crearea unui sistem de securitate colectivă în Europa și au cerut ca guvernul de la Bonn să înceapă tratative cu Uniunea Sovietică și Republica Democrată Germană pentru realizarea cît mai grăbnică a unificării pașnice a Germaniei. În rîndurile corespondenților care au participat la conferința de presă s-a difuzat textul apelului Uniunii germanilor care luptă pentru unitate, pace și libertate adresat deputaților în Bundestagul de la Bonn. Apelul cheamă pe deputații din Bundestag să se pronunțe împotriva ratificării acordurilor de la Paris, pentru ducerea de tratative.

★

BERLIN 16 (Agerpres). — În Bundestag au început dezbaterile asupra acordurilor de la Paris. În aceste zile, îngrijorarea opiniei publice din Germania occidentală față de presiunile exercitate de majoritatea guvernamentală pentru a obține ratificarea acestor acoruri de război, crește tot mai mult.

„Este pur și simplu stupid să se treacă peste hotărîrile conferinței de la Moscova cu remarci ironice", scrie ziarul „Badische Allgemeine Zeitung", care adaugă: „Cele hotărîte la conferința de la Moscova trebuie privite cu cea mai mare seriozitate. Nu putem decît să regretăm că Occidentul a lăsat lucrurile să meargă atît de departe. Actuala stare de fapt putea fi evitată dacă s-ar fi acceptat tratative la timp. Pentru germani consecințele acestei situații ar putea fi îngrozitoare".

Sosirea lui Dulles la Paris

PARIS 16 (Agerpres) — TASS transmite: La 15 decembrie a sosit la Paris secretarul de stat al S.U.A., Dulles, pentru a participa la sesiunea Consiliului Uniunii Atlanticului de nord. Pentru seara de 16 decembrie a fost fixată o consfătuire între Dulles, Eden și Mendès-France la Ministerul Afacerilor Externe al Franței, după sosirea lui Eden. Îndată după sosirea sa la Paris, Dulles a convocat la ambasada americană o conferință la care au participat: generalul Gruenther, comandantul suprem al forțelor armate ale Uniunii Atlanticului de nord în Europa, amiralul Radford, președintele grupului unit al șefilor de state majore ale S.U.A., Anderson, ministrul adjunct al Apărării al S.U.A., Humphrey, ministrul de Finanțe al S.U.A. și Stassen, directorul Oficiului pentru operațiunile în străinătate al S.U.A.

Potrivit relatărilor presei parisiene, pe ordinea de zi a consfătuirii din 16 decembrie a celor trei miniștri ai Afacerilor Externe, figurează următoarele chestiuni: situația diplomatică creată prin acordurile de la Paris, problema Saar-ului, situația în Indochina, evenimentele din Africa de nord, etc.

În cercurile democrate din Franța se exprimă convingerea că această consfătuire dintre Dulles, Eden și Mendès-France va avea în primul rînd ca obiectiv căutarea căilor pentru asigurarea ratificării acordurilor de la Paris de către Adunarea Națională Franceză. „Secretarul de stat american, scrie „L'Humanité", nu se va da înlături de la nici un amestec sau presiune pentru a obține ratificarea acordurilor de la Paris care vor reda wehrmachtul militariștilor germani".

Închiderea celei de a 11-a sesiuni a Comisiei Dunării

BUDAPESTA 16 (Agerpres). — M. T. I. transmite: La 15 decembrie a avut loc ședința de închidere a celei de a 11-a sesiuni a Comisiei Dunării, în cadrul căreia au fost adoptate completări la „regulile principale de navigație pe Dunăre", rezultate din practica navigației. La ședință a fost aprobat de asemenea „regulamentul cu privire la drepturile și îndatoririle funcționarilor secretariatului aparatului de lucru al Comisiei Dunării". Următoarea sesiune, cea de a 12-a, a fost fixată pentru luna iunie 1955.

Cea de a 11-a sesiune a desfășurat o activitate concretă. Hotărîrile în toate problemele au fost adoptate în unanimitate.

Închizînd ședința, președintele Comisiei Dunării, Endre Sik, a subliniat că lucrările Comisiei au demonstrat rodnicia colaborării prietenești și efective a tuturor delegațiilor. El a mai relevat faptul pozitiv că țările dunărene au început să pună în aplicare pe porțiunile Dunării care le aparțin recomandările Comisiei.

Comemorarea scriitorului englez Henry Fielding

La inițiativa Consiliului Mondial al Păcii, Comitetul Permanent pentru Apărarea Păcii din R.P.R., Institutul Romîn pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea și Uniunea Scriitorilor din R.P.R. au organizat joi seara, în sala Dalles, o adunare festivă consacrată împlinirii a 200 de ani de la moartea scriitorului englez Henry Fielding.

Au luat parte numeroși oameni ai artei și culturii, reprezentanți ai Institutului Romîn pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea, studenți, tineri, muncitori. A asistat T. V. Humphreys, secretar al Legației Marii Britanii.

Scriitorul Mihnea Gheorghiu a vorbit despre opera marelui clasic al literaturii engleze Henry Fielding.

După conferință, actorul Forry Etterle, laureat al Premiului de Stat, a citit din opera marelui scriitor englez.

(Agerpres).

—o—

Informații

Ambasada Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste din Republica Populară Romînă exprimă mulțumirile sale organizațiilor și persoanelor care au trimis la Ambasadă condoleanțele lor, cu ocazia încetării din viață a primului locțiitor al ministrului Afacerilor Externe al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste, A. I. Vișinski.

★

Vineri 17 decembrie a. c. ora 18, va avea loc la Casa Prieteniei Romîno-Sovietice din str. Batiștei nr. 14, conferința tov. Bodea Iordache, șeful secției externe a ziarului „Scînteia Tineretului" intitulată „Rezultatele conferinței de la Moscova pentru întărirea păcii și securității în Europa".

(Agerpres)

—o—

Campionatul republican de șah

Ieri după amiază, în aula bibliotecii centrale universitare s-a desfășurat penultima rundă a campionatului republican de șah. Teodor Ghițescu în partida cu Dolfi Drimer a combătut precis inexactitățile partenerului său obținînd avantaj decisiv prin pătrunderea turnurilor pe linia a doua, după care a urmat mat la mutarea 31.

O. Weissman a atacat defectuos în întîlnirea cu I. Szabo permițîndu-i acestuia să respingă ușor atacul și apoi să cîștige un pion. La mutarea 32 Weissman fiind pus în situația de a opri un pion de la transformare, prin jertfa unei figuri, a cedat.

C. Radovici a făcut remiză după 31 mutări în partida cu Edgar Nacht. Bella Soos în întîlnirea cu I. Halik a sacrificat în deschidere un pion reușind în schimb să preseze puternic poziția adversarului reducîndu-i astfel piesele la o totală inactivitate. Halic nu găsește însă cea mai bună continuare și permite lui Soos o combinație care s-a soldat cu pierderea calității și apoi a partidei la mutarea 37. Maestrul sportului V. Ciocîltea l-a învins pe El. Karacsony la mutarea 44. De asemenea maestrul sportului Gh. Alexandrescu l-a obligat pe S. Samarian să se declare învins după 41 mutări. Următoarele partide s-au întrerupt: E. Costea în partida cu I. Bălănel a ajuns într-un final în care are un nebun în plus pentru un pion păstrînd șanse de cîștig. G. Mititelu are avantaj la M. Suta, în partidele P. Seimeanu—Carol Partoș și M. Rădulescu—Dr O. Troianescu s-a ajuns în poziții complicate. C. Radovici și T. Ghițescu au dat remiză în partida lor întreruptă în runda precedentă.

Astăzi, cu începere de la orele 16 vor fi continuate partidele întrerupte din rundele 17—18.

PAUL DIACONESCU

În cîteva rînduri

● *Răspunzînd măsurilor fasciste adoptate de guvernul italian în scopul de a stăvili lupta poporului italian împotriva aservirii Italiei planurilor agresive ale imperialiștilor americani, oamenii muncii italieni își întăresc unitatea rîndurilor lor manifestîndu-și cu și mai multă hotărîre solidaritatea cu Partidul Comunist Italian. Potrivit relatărilor ziarului „Unita", în zilele care au urmat după adoptarea măsurilor fasciste ale guvernului, 1 600 de oameni ai muncii din orașul Neapole au cerut să fie înscriși în Partidul Comunist Italian.*

● *În cursul zilei de 16 decembrie, președintele Republicii Populare Federative Iugoslavia, Iosef Broz Tito a sosit la Bombay. El a fost întîmpinat în port, în numele președintelui Indiei, de către Saiterji, guvernatorul orașului Bombay, precum și de către ambasadorul Iugoslaviei în India.*

● *Agenția France Presse anunță că Max Petitpierre a fost ales președintele Confederației elvețiene pe anul 1955.*

● *La 14 decembrie, membrii guvernului central al Pakistanului, împreună cu guvernatorii și prim miniștrii provinciilor, precum și cu reprezentanții diferitelor principate au dezbătut problema unificării tuturor provinciilor și principatelor din Pakistanul de vest într-o singură unitate administrativă. În comunicatul oficial dat publicității se arată că conferința a adoptat hotărîrea de a se constitui pe întregul teritoriu al Pakistanului de vest o singură provincie.*

● *La 16 decembrie, generalul Paul Ely, înaltul comisar al Franței în Indochina, a plecat cu avionul la Paris. Din relatările agenției France Presse, care anunță această știre, reiese că scopul vizitei generalului Ely la Paris este de a pune la curent guvernul francez cu situația din Vietnamul de sud, unde, după cum se știe, în cursul ultimelor luni s-au produs grave turburări*

„Cu privire la acțiunile de rea credință ale lui W. Churchill"

G. Jukov
mareșal al Uniunii Sovietice

La 23 noiembrie, primul ministru al Angliei, Churchill, luînd cuvîntul în fața alegătorilor din circumscripția Woodford, a declarat fățiș că înca înainte de terminarea celui de al doilea război mondial — „în timp ce germanii se predau cu sutele de mii și pe străzile noastre mulțimea triumfa de bucurie", el, Churchill, a adresat feldmareșalului Montgomery, comandantul trupelor engleze în Europa, o telegramă în care îi dădea directive „să adune cu grija armele germane și să le depozitezze pentru ca ele să poată fi ușor distribuite din nou soldaților germani, cu care ar fi trebuit să colaboram dacă ofensiva sovietică ar fi continuat". Feldmareșalul Montgomery a confirmat primirea acestui ordin lapidar.

Istoria relațiilor internaționale și istoria războaielor cunosc puține exemple de asemenea tradare a angajamentelor și datoriei de aliat, ca perfidia de care au dat dovadă domnii Churchill și feldmareșalul Montgomery la sfîrșitul celui de al doilea război mondial. De aceea este explicabil ca această declarație cinică a lui Churchill a stîrnit pretutindeni o indignare îndreptățită.

Luînd cuvîntul la 1 decembrie în Camera Comunelor din Anglia, Churchill, dîndu-și seama desigur că i-a luat gura pe dinainte, a încercat să se justifice și să slabească impresia produsă de declarația lui de la Woodford. El a mers chiar pînă la a pune la îndoială însuși faptul că a expediat o astfel de telegramă feldmareșalului Montgomery, afirmînd că „este posibil că nici să nu fi trimis o astfel de telegramă". Totodată, Churchill a confirmat din nou în acest discurs rostit în parlament că indiferent dacă a expediat sau nu o astfel de telegramă, ei urmărea într-adevăr să folosească soldații și ofițerii hitleriști împotriva Armatei Sovietice — aliată în coaliția antihitleristă.

„Ar fi fost o chestiune de onoare și ar fi fost politic să le înapoiem lor (adică hitleriștilor) armele", a declarat Churchill. Dar în aceeași zi, la 1 decembrie, Montgomery a confirmat pentru a doua oară că a primit în 1945 într-adevăr din partea lui Churchill o telegramă „care îi cerea să fie gata pentru acțiuni comune cu trupele germane învinse în cazul că rușii ar fi continuat să înainteze" și că în telegramă i se cerea să păstreze în perfectă ordine armamentul armatei hitleriste.

Aceste mărturisiri ale lui Churchill și Montgomery aruncă o nouă lumină asupra evenimentelor de la sfîrșitul celui de al doilea război mondial asupra politicii și practicii lui Churchill care, după cum se știe, este și în momentul de față unul din organizatorii zeloși ai remilitarizării Germaniei occidentale, ai crearii wehrmachtului vest-german și includerii lui în blocul militar agresiv al unor state occidentale. Dar, după cum dovedesc alte fapte, mărturisirile sus-menționate ale lui Churchill și Montgomery sînt departe de a dezvălui întregul adevăr asupra caracterului real al politicii duse de guvernul Churchill la sfîrșitul celui de al doilea război mondial și imediat după terminarea lui. Aceste fapte dovedesc că comandamentul englez din Europa, așa cum a devenit în prezent absolut limpede, din instrucțiunile directe ale lui Churchill, nu numai că aduna și depozita armele trupelor hitleriste zdrobite pentru a înarma rămășițele acestor trupe împotriva aliaților săi, dar a și menținut vreme îndelungata unități organizate ale armatei hitleriste. Acest fapt era în contradicție directă cu angajamentele pe care și le-a asumat în mod solemn Anglia în august 1945 prin acordul de la Potsdam.

În lumina actualelor mărturisiri ale lui Churchill și Montgomery capătă o nouă însemnătate faptele petrecute la sfîrșitul anului 1945 în Consiliul de control din Germania.

La 20 noiembrie 1945, în calitate de reprezentant sovietic în Consiliul de control din Germania, am remis Consiliului de control un memorandum în legătură cu unitățile organizate ale fostei armate hitleriste existente în zona engleză de ocupație din Germania. În acest memorandum aduceam date asupra faptului că în zona engleză de ocupație, după șapte luni de la capitularea necondiționată a Germaniei, comandamentul trupelor engleze din Europa menținea unități organizate ale armatei hitleriste, cu un efectiv de sute de mii de soldați și ofițeri germani, cu state majore, administrații, servicii și comenduiri (publicăm mai jos textul memorandumului). Cu prilejul examinării acestui memorandum în cadrul Consiliului de control, Montgomery, strîns cu ușa de aceste fapte de netăgăduit, a fost nevoit să recunoască că în zona engleză de ocupație a Germaniei există unități germane care chipurile, „așteaptă să fie dizolvate sau lucrează sub comanda sa", e lui Montgomery. El explica atunci în mod fățarnic acțiunea comandamentului englez prin „greutăți tehnice" care ar fi legate de dizolvarea trupelor germane, deși era limpede că acest argument nu era sincer.

Trebuie menționat că aceste acțiuni ale comandamentului militar englez reprezentat de feldmareșalul Montgomery erau cunoscute comandamentului american, așa cum rezultă din declarația făcută de Montgomery în Consiliul de control la 30 noiembrie 1945.

„Aș fi surprins — spunea el — dacă mi s-ar comunica că există o deosebire între comportarea noastră în această problemă (era vorba de atitudinea față de armata hitleristă) și comportarea colegului meu american deoarece comportarea noastră a fost stabilită chiar de la început în timpul comandamentului unit sub conducerea generalului Eisenhower".

Generalul McNerney, reprezentantul american în Consiliul de control, sub presiunea faptelor, a fost nevoit să recunoască că, din punctul lui de vedere, din declarația făcută de feldmareșalul Montgomery cu privire la unitățile militare organizate ale fostei armate hitleriste existente în zona engleză de ocupație din Germania, se poate trage concluzia că „el (Montgomery) — n-a îndeplinit hotărîrea conferinței de la Potsdam".

În ciuda repetatelor cereri juste de a se dizolva complet aceste unități militare din zona engleză de ocupație din Germania, cereri făcute de reprezentanții Uniunii Sovietice în Consiliul de control din Germania precum și la conferința de la Moscova a miniștrilor Afacerilor Externe ai URSS, S.U.A., Angliei și Franței din martie-aprilie 1947 continuă să rămînă nedizolvate unități și formații considerabile ale trupelor germane care în trecut făcuseră parte din efectivul forțelor terestre, al flotei aeriene-militare și al flotei maritime-militare ale Germaniei hitleriste.

O mare parte a acestor formațiuni, după cum se știe este menținută în Germania occidentală și în prezent sub forma așa-numitelor „unități auxiliare" („Dienstgruppen") de pe lîngă trupele de ocupație ale Angliei și ale Statelor Unite ale Americii.

La 7 decembrie Churchill a fost din nou interpelat în Camera Comunelor asupra intențiilor lui antisovietice. Churchill a fost în special întrebat despre acordul dintre Montgomery și generalul hitlerist von Busch de a „menține forțe armate germane și de a aduna și depozita armamentul lor". Răspunzînd la aceste interpelări, Churchill a declarat: „N-au fost menținute nici un fel de forțe armate germane după capitularea necondiționată a germanilor".

Se vede că Churchill a avut nevoie de această declarație pentru a înșela încă odată opinia publică.

Faptele sus arătate, împreună cu mărturisirile lui Churchill și Montgomery, dovedesc că încă acum zece ani Churchill era gata să înarmeze rămășițele armatei hitleriste zdrobite, aceasta în vederea unui război împotriva unei puteri aliate — Uniunea Sovietică — și că actuala politică de remilitarizare a Germaniei occidentale și de creare a wehrmachtului vest-german, dusă de guvernele S.U.A. și Angliei, datează din 1945. Atunci Churchill, cu o mînă semna în numele țării sale angajamente de a stîrpi fără întîrziere și odată pentru totdeauna militarismul german și de a lichida wehrmachtul german, iar cu cealaltă mînă semna ordine secrete de a se păstra armamentul și de a se menține formațiuni militare ale fostei armate hitleriste, ca bază pentru refacerea în scopuri revanșarde a wehrmachtului german.

În lumina acestor fapte, aș vrea să spun că oamenii cinstiți din întreaga lume vor putea să înțeleagă în mod just esența politicii lui Churchill și a partenerilor lui de dincolo de Canalul Mînecii și de dincolo de Ocean și nu se vor lăsa înșelați de perorații false că înarmarea Germaniei occidentale se înfăptuiește în scopuri defensive.

Memorandumul reprezentantului sovietic în legătură cu unitățile organizate ale fostei armate germane aflate în zona britanică de ocupație

In conformitate cu declarația cu privire la înfrîngerea Germaniei semnată la 5 iunie 1945, precum și cu hotărîrea conferinței de la Berlin cu privire la Germania:

„Toate forțele armate ale Germaniei sau acele care se află sub control german, oriunde s-ar găsi, inclusiv forțele terestre, aeriene, antiaeriene și maritime militare, forțele SS, SA și gestapoul, precum și toate celelalte forțe sau organizații auxiliare care dispun de arme, trebuie să fie complet dezarmate..."

„Toate forțele armate terestre, maritime și aeriene ale Germaniei, forțele SS, SA, SD și ale gestapoului, cu toate organizațiile, statele majore și instituțiile lor, inclusiv marele stat major, corpul de ofițeri, corpul de rezerviști, școlile militare, organizații ale veteranilor de război, precum și toate celelalte organizații militare sau paramilitare, împreună cu cluburile și asociațiile lor care servesc intereselor menținerii tradițiilor militare în Germania, vor fi dizolvate în întregime și definitiv pentru a preîntîmpina pentru totdeauna reînvierea sau reorganizarea militarismului și nazismului german".

Din hotărîrile conferinței de la Berlin și din Declarația cu privire la înfrîngerea Germaniei rezultă că pe teritoriul Germaniei nu trebuie să mai rămînă nici un fel de autorități militare germane, maritime militare, aeriene militare sau subunități, unități și servicii terestre, aeriene, antiaeriene și maritime militare germane.

Potrivit datelor de care dispune comandamentul sovietic și potrivit datelor publicate în coloanele presei străine, în zona engleză de ocupație a Germaniei continuă să existe forțe armate germane și autorități militare, maritime și aeriene militare germane. Și în prezent mai există grupul de armată german al lui Müller, a cărui denumire a fost preschimbată în luna octombrie în grup de armată din nord. Acest grup de armată are un comandament de campanie și un stat major. Statul major al acestui grup de armată cuprinde:

Serviciul operativ, serviciul pentru încartiruire, serviciul de intendență, serviciul corpului de ofițeri, serviciul de transport-auto și serviciul sanitar.

Grupul de armată din nord cuprinde formațiuni și unități terestre, aeriene și antiaeriene. El include grupuri de corp de armată:

a Stockhausen.

b. Witthoff

Ele au un efectiv de 100 000 de oameni fiecare. În zona engleză de ocupație din Germania, în afară de grupurile de corp de armată, au fost create cinci corpuri teritoriale de armată germane cu comandamente și servicii germane. Comandamentele corpurilor teritoriale sînt staționate în orașele

1. Hammor.
2. Itzehoe.
3. Neumünster-Rendsburg.
4. Flesburg.
5. Hamburg.

În afară de corpurile teritoriale de armată germane, în zona engleză de ocupație a Germaniei s-au creat 25 de comenduiri germane regionale și locale în următoarele orașe și centre populate: Pinneberg, Segeberg, Lübeck, Lauenburg, Itersen, Herkerkirchen, Beringstadt, Itzehoe, Elmskorn, Schleswig, Eckern Pferde, Husum, Westerland, Rendsburg, Heibe, Marne, Wesselburen, Henstedt, Meldorf și Albersdorf.

Unitățile și autoritățile aeriene militare din zona engleză de ocupație din Germania sînt reprezentate prin sectorul aerian 11 care include unități antiaeriene (unitățile diviziei a 18-a antiaeriene), escadrile de bombardiere, escadrile de avioane de vînătoare, escadrile de avioane de asalt și echipe de recunoaștere în apropiere. Sectorul aerian 11 are un stat major asemănător unui stat major din timp de război al unei armate. Forțele armate germane din zona engleză de ocupație cuprind unități de legătură (peste cinci regimente), subunități de tancuri, precum și o rețea extinsă de spitale militare — prevăzute cu peste 20 000 de paturi. Forțele maritime militare ale Germaniei sînt denumite în prezent serviciul german de pescuit. Acest serviciu are un stat major și dispune de divizii și flotile de pază.

În afară de formațiunile, unitățile și serviciile germane sus-menționate, în provincia Schleswig-Holstein există aproximativ 1 milion de soldați și ofițeri germani care nu au fost trecuți în situația de prizonieri de război, dar care fac instrucție militară.

Toate aceste efective militare, maritime militare și aeriene militare, precum și formațiunile, unitățile și serviciile care au fost enumerate mai sus primesc rații militare. Efectivul formațiunilor, unităților și comandamentelor enumerate, poartă decorații și ordine. Întregul efectiv de diferite ranguri și grade face instrucție militară; se fac înaintări în serviciu și se acordă concedii cu menținerea soldei.

Dupa cum rezultă din cele expuse mai sus, existența unor efective militare, maritime militare și aeriene militare germane în zona engleză de ocupație din Germania precum și a formațiunilor, unităților și serviciilor terestre, aeriene, antiaeriene și maritime militare nu poate fi explicată prin nici un fel de particularități ale zonei engleze de ocupație.

Existența în zona engleză de ocupație:

a grupului de armată german din nord

a grupului de corp de armată Stockhausen,

a grupului de corp de armată Witthoff,

a sectorului aerian 11,

a comandamentelor corpurilor teritoriale din Hammor, Itzehoe, Neumünster-Rendsburg, Flesburg, Hamburg.

a 25 de comenduiri regionale și locale germane, a unităților de legătură,

a subunităților de tancuri,

este în contradicție cu hotărîrile conferinței de la Berlin și cu Declarația cu privire la înfrîngerea Germaniei.

Comandamentul sovietic consideră necesar să ridice problema cu privire la trimiterea unei comisii a Consiliului de control în zona engleză de ocupație pentru a cerceta la fața locului starea de lucruri în ce privește dezarmarea și lichidarea forțelor armate germane.

(Din ziarul „Pravda")

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA Piața Scînteii — Tel. 7.60.10—7.60.20 Abonamentele se primesc la toate oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".
C. 10110